

Succulenta

Jaargang

76

Nr. 3

juni 1997

ISSN 0039-4467

‘HOE STERK IS DE EENZAME FIETSER?’

Deze titel van een liedje [ik denk uit de jaren zestig] schiet mij te binnen als ik nadenkend voor mijn tekstverwerker zit om deze inleiding te verzinnen en op papier te zetten. Want met een, ik geef het toe, gezochte variatie zou je jezelf ook kunnen afvragen 'hoe gelukkig is de eenzame hobbyist?'

Ik ken een cactus- en vetplantenliefhebber, die al vele jaren lang, als enige in de wijde omgeving, met zijn hobby bezig is, vanwege zijn geïsoleerde woonplaats, en ik bewonder hem. Ik bewonder hem omdat hij volhoudt. Want een hobby moet gevoed worden. Enthousiasme moet gevoed worden. Ik denk, dat iedereen, die eens een dag op pad geweest is, om bij een andere liefhebber te kijken en te praten, of om enkele kwekers te bezoeken, daarvan terugkomt met nieuw elan, met nieuw enthousiasme, met een gevoel van wat hij/zij kan, wil ik ook wel en daar ga ik aan werken. Het omgekeerde is ook waar. Wanneer men een mooie verzameling planten heeft, planten die goed groeien en schitterend bloeien, en er komt nooit eens iemand kijken, je kunt nooit je verhaal eens kwijt, dan loop je het risico om zelf ook die belangstelling te verliezen, het enthousiasme kwijt te raken. Waar doe ik dit allemaal voor? Contact met gelijkgezinden is daarom uitermate belangrijk. Dat is de toegevoegde waarde in deze hobby.

Contacten kan men zelf zoeken, maar ik denk, dat leden van Succulenta, die ook lid van een plaatselijke of regionale afdeling zijn, gemakkelijker dat soort contacten met medeliefhebbers kunnen leggen. Je ziet dan ook dat vele afdelingen onderlinge kasbezoeken en gezamenlijke excursies in hun programma opnemen. Je kijkt dan samen naar planten, je kunt erover praten, en meestal kom je rijker thuis dan je vertrok. Rijker betekent in dit verband niet alleen met meer stekken, zaden of nieuwe planten, maar ook rijker aan ervaringen, opgedaan in contacten met gelijkgerichte mensen.

Contact zoeken met medeliefhebbers, dat doen we eigenlijk veel te weinig!

Ton Pullen

ESCOBARIA HESTERI

Ton Pullen

Het geslacht *Escobaria* is in 1923 voorgesteld door het bekende duo Britton & Rose. Zij noemden dit nieuwe geslacht naar de Mexicaanse gebroeders Escobar.

In de loop der jaren is er nogal wat 'uitwisseling' geweest met planten, die als *Coryphantha*, *Gymnocactus*, *Neolloydia* of *Neobesseyia* werden beschreven, zodat er op dit moment, althans volgens de Cites Checklist, 18 soortsnamen geaccepteerd en 13 voorlopig geaccepteerd zijn.

Het geslacht heeft haar verspreidingsgebied in het zuiden van de USA en Noord- en Midden-Mexico.

De hier voorgestelde *Escobaria hesteri* (Wright) Buxb. is in 1932 beschreven als *Coryphantha hesteri* door Y. Wright, waarna de plant in 1951 door F. Buxbaum in het genus *Escobaria* geplaatst is. De soort is vernoemd naar een zekere J.P. Hester, een Amerikaan, die verantwoordelijk was voor de nieuwbeschrijving van *Escobaria albicolumnaria*. Overigens is ook de naam *Coryphantha hesteri* in vele verzamelingen en zaadlijsten te vinden.

Deze plant blijft klein en groeit lang-

zaam. De afzonderlijke bolletjes zijn 2 - 4 cm in doorsnede. De plant vormt door spruiten kleinere of soms grotere groepjes. Het plantje op de foto, dat minstens 15 jaar oud is, heeft een diameter van 8 cm. De tepels zijn kegelvormig en ongeveer 1 cm lang. De areolen dragen plusminus 15 randdorens en soms nog wat fijnere dorentjes, die glasachtig wit tot licht beigebruin kunnen zijn. Middendorens ontbreken soms, er kunnen er ook 1-3 aanwezig zijn. De bloemen zijn violet van kleur, de vrucht is groen. De soort komt van nature voor in Brewster County, in de Amerikaanse staat Texas. In de cultuur moeten wij, rekening houdend met de natuurlijke groeiplaatsen, aan deze plant een warme zonnige standplaats bieden, bij een matige watergift. Een substraat met weinig of geen humusdelen lijkt mij ook aan te bevelen. In mijn collectie staat deze plant, net als al mijn cactusplanten, in lava, hetgeen goed bevalt. 's Winters droog, licht en vorstvrij houden. In mijn collectie bloeit deze soort in juli/augustus.

Rinkslag 19, 7711 MX Nieuwleusen.

Escobaria hesteri.
Foto gemaakt op 21 augustus 1995 door de schrijver.

LOBIVIA ELONGATA

EINDELIJK TERUG OP DE VIJVERSBURG

Gerard de Lange

Het is niet erg waarschijnlijk dat er ooit een plant naar mij wordt genoemd en daar heb ik vrede mee. Tenslotte ben ik geen ontdekkingsreiziger, geen botanicus of natuurvorser. Als ik al over planten schrijf, gaat het meer over de fouten die ik bij de verzorging gemaakt heb dan over de opmerkelijke resultaten die ik daarbij zou hebben geboekt.

Gelukkig zijn veel cactussen, en zeker die van mij, ware overlevingskunstenaars. Sommige exemplaren hebben al meer dan dertig jaar mijn schrikbewind doorstaan. Zij verdienen derhalve een oorkonde, een legpenning én een standbeeld. Bij de meeste van deze oudgedienden

hoort een verhaal. Hun kinderjaren, herkomst, puberteitsperikelen (de eerste bloei) zijn mij bekend en dat verhoogt hun nostalgische waarde voor mij enorm.

Laten we eens de doopceel lichten van mijn *Lobivia elongata*, een betrekkelijke nieuwkomer tussen zijn aartsvaderlijke medegevangenen. Op 18 mei 1988, tijdens de Algemene Ledenvergadering van Succulenta (ja toen op die boot) had de heer Herman Rubingh een verrassing voor mij meegebracht. Een vrij onaanzienlijk stekje van *Lobivia elongata*. Het was min of meer als een grapje bedoeld omdat "elongata" volgens hem vrij vertaald ook

Lobivia elongata. Foto van Asperen

zoiets als "de lange" betekende. Ik heb dat nagekeken in de boeken en hij had, zoals altijd, wéér gelijk. Maar er was meer...: Zelf had Rubingh het plantje gekregen van de Harlinger kweker en cactuskenner Sieperda, in september 1938 en die had, wéér tien jaar eerder, het grootmoederstekje 'ten geschenke gekreegen', zo heette dat toen, van de heer G.D. Duursma, welbekend bij de trouwe en oplettende Succulenta-lezertjes, als mede-oprichter van Succulenta in 1919.

De plechtige manier waarop de heer Rubingh mij in 1988 het stekje overhandigde leek mij toen ietwat overdreven maar nu niet meer. Immers, aan deze donatie was ook nog een strikte voorwaarde verbonden, namelijk dat ik 'te zijner tijd' op mijn beurt de hele afdeling Friesland van stekjes zou voorzien. Een opdracht die ik nogal luchthartig aanvaardde. Pas nú, anno 1996, is het ooit zo onooglijke stekje uitgegroeid tot een flinke pol, waarvan ik zonder bezwaar een dertigtal stekken kon nemen. Precies genoeg voor de hele afdeling, plus een exemplaar voor onze afdelings-showkas "Succulentarium op Vijversburg" genoemd. Deze kas, te

Tietjerk bij Leeuwarden, is nu exact het domein waar de heer Duursma in de twintiger jaren als opper-hovenier de scepter zwaaide. En een succulentenverzameling opzette. Zo is dan nu, na omzwervingen van 70 jaar dit plantje, of beter dit stekje van dezelfde kloon, weer terug op de thuisbasis: het Bos van Ypey.

We zijn ook bezig een *Rebutia senilis* var. *sieperdaiana* (Buin.) Backbg. te bemachtigen en het zou helemaal fantastisch zijn als iemand ons een *Lobivia duursmaiana* zou kunnen bezorgen. Op ons verlanglijstje staat ook nog de *Lobivia drijveriana* Backbg. om dit illustere viertal te completeren.

Als we dan over een aantal jaren weer eens een Algemene voorjaarsvergadering van Succulenta houden ter gelegenheid van "25 jaar Succulenta Frieslân", nodigen wij u allemaal uit onze showkas te komen bewonderen. En de door ons aangelegde rotstuin... en niet te vergeten: de dan hopelijk alweer flink uitgesteelde *Lobivia elongata*.

Gerard Elongata (de Lange)
Op de Bouwen 27, 8501 GP-Joure

VERTALINGEN UIT HET SPAANS

Zo nu en dan heeft de redactie hulp van buiten nodig. Er zijn reeds leden, waarop wij een beroep kunnen doen bij het maken van fotoreportages en verslagen.

Een enkele maal krijgen wij ook kopij aangeboden, die geschreven is door een Spaanse auteur. Eerlijk gezegd is hiervoor niet voldoende kennis en tijd bij de redactie aanwezig. Onze vraag is dus: Is er een lid, die de Spaans taal dusdanig beheerst, dat hij/zij in staat is in de sporadisch voorkomende gevallen een goede vertaling te maken? Meldt U zich dan bij het redactiesecretariaat.

Joop van Alten.

VERRASSEDE AFWIJKINGEN BIJ CLEISTOCACTUS STRAUSII

Jan Essers

Bij kasbezoeken, tentoonstellingen, op vergaderingen en lezingen wordt men steeds weer verrast met aparte planten. Velen van ons worden geobsedeerd door bepaalde afwijkingen op het 'geijkte' stramen van een plant. Een andere bloemkleur, bloemvorm, de plaats van de bloem, of de bloeitijd. Andere kleuren bedoorning, afwijkende bedoorning of het geheel ontbreken hiervan. Verschillende groeiwijzen van de plantenlichamen. Niets ontgaat de echte liefhebber.

Cleistocactus strausii monstruosus.
Foto's van de schrijver.

Het meest bekend zijn de cristaten en de monstrueuze afwijkingen. Men is soms zelfs gespecialiseerd in deze afwijkende vormen. Maar ook voor de gewone liefhebber is het altijd weer een blikvanger in de verzameling. Steeds weer worden er stekken genomen om mee te nemen en meestal te enten! En dat zonder bekende veldnummers! Men vindt zulke kostbaarheden nooit als zaad, indien het al bestaat, in geen enkele zaadlijst. Alleen door vegetatieve vermeerdering komt men in het bezit van deze planten. Een enkele keer is er wel zaad te krijgen dat de afwijkende eigenschappen bezit. (bijvoorbeeld *Cereus monstruosus*). Wat zijn nu eigenlijk cristaten en monstrueuze vormen?

Afwijkingen van de plant

Cristaten

Dit zijn planten, die in plaats van één groeipunt een brede groeiband ontwikkelen, meestal ook nog met slangachtige kronkels.

Monstruositeiten

Deze hebben meestal meerdere groeipunten, soms met wilde onregelmatige vormen.

Dichotome deling van de plantenschedel

Zo ontstaan meerdere koppen, die later, bij doorgroei weer splitsen. Ook ontstaan soms uit cellen van cristaten en monstrueuze vormen weer de oorspronkelijke vormen van de planten en verdwijnen de afwijkingen geheel.

Bloemafwijkingen

Bijvoorbeeld een ellipsvormige bloembodem, het ontbreken van bloembladen en het samengroeien van meeldraden.

Afwijkingen van de bedoornig

Kortere of langere bedoornig. Het geheel ontbreken van de bedoornig

Wij nemen als voorbeeld de afwijkingen van *Cleistocactus strausii* (Hees) Backeberg eens onder de loep.

De plant is bekend door zijn mooie stam, zijn haarfijne witte bedoornig en de rechte, pijpvormige, rode bloemen, die iets roodbruin behaard zijn. Hij heeft als stamland Bolivia, Tarija, 1750 m. Hij heeft ook in de CITES Checklist zijn naam behouden. Een hele geruststelling voor velen onder ons. Bij een kasbezoek (een van de vele) bij Julienne Jacobs te O.L.V. Waver werd ik verrast door een cristaatvorm. Natuurlijk kreeg ik een "stukje" van haar, ze kan bijna nooit weigeren. Thuisgekomen werd dit vervolgens op een onderstam van een cereus geënt. Het geval groeide voortreffelijk en zo is het resultaat te zien op bijgaande foto. De groei verloopt niet te fors en steeds met die halfcirkelvormige lijnen, steeds omhoog opbouwend. Daardoor knelt hij ook niet op de onderstam, wat bij veel cristaten wel het geval is. Men kan zich moeilijk voorstellen dat dit alles ontstaan is bij een zo mooie zuil als onze *Cleistocactus strausii*.

Julienne had echter nog meer in petto en wel een monstrueuze vorm van de bovengenoemde plant. Deze vorm heb ik laten bewortelen. De wortels verschenen snel, de groei voltrok zich met meerdere zuilen, dun, ongeveer 2-3 cm doorsnede en 50 cm hoog. Alleen zijn er sporadisch nog wat haartjes te zien en voor de rest areolen met wat wol. In Juni 1994, vijf jaar na het bewortelen verschenen er bloemknopjes! Dit was een verrassing. Het foto toestel werd in gereedheid gebracht voor de bloemen die zouden verschijnen. En jawel hoor, op 9 juni was het zo ver. Tja... bloemen!! Een raar geval. Tamelijk

Cleistocactus strausii fa. *cristatus*

harde wasachtige pijpjes van 2 cm lengte, net een gedraaid wormpje met aan het uiteinde iets, dat toch nog op een 'cleisto'-bloem lijkt. Het geheel was omvat met een doorzichtig vel. Na een week begonnen ze te verdrogen. Toch is een zaak duidelijk; óók de bloemen waren monstrueus, zoals op de foto's te zien is. De planten krijgen geen aparte verzorging en 's winters is de kasttemperatuur 3-4° C.

Hokkelenbergstraat 8, 6444 AG Brunssum.

DE KAMPIOEN IS NIET MEER!

Eric J.M.Piens

In een artikel genaamd "De mot zit erin" was mijn inleiding als volgt: de grote Van Dale geeft voor "De mot zit erin" als verklaring: de zaak is bedorven. Bederf is gelijk aan "rot" waar elke cactusliefhebber en verzamelaar ten zeerste voor beducht is.

In de maanden februari en maart (soms reeds in het najaar) zullen wij allen of toch bijna allen, met enkele bekende fenomenen geconfronterd worden. Planten die niet naar het licht neigen doch eerder het omgekeerde doen, m.a.w. door verrotting omvallen en andere die in elkaar zijgen als een pudding. Sommige die er ogenschijnlijk goed uitzien doch bij nader toekijken een ongewoon geschrompeld voorkomen hebben, blijken binnenin helemaal weggerot en hol.

Cactussen zijn levende organismen die ook eenmaal aan hun einde komen. Is het u ook al opgevallen dat zo'n einde reeds twee jaar vooraf kan worden vermoed. Eerst is de bloei bijna of meestal reeds helemaal weggevallen zonder verklaarbare reden. Ze worstelen zich nog éénmaal door de daaropvolgende winter. Het volgende groeiseizoen kunnen ze meestal ook nog doorkomen (het zijn taaie kereltjes) maar ze staan er bij met een matte habitus. De volgende winter is dan funest.

Parodia mairanana - Cardenas, cultuurimport (foto 1988). Foto's van de schrijver

Hiermede willen wij deze misschien wat te lang uitgevallen inleiding besluiten en ons op "onze kampioen" toespitsen.

Doch eerst nog de bijdrage van G. Boudewijns (1996) wat nader analyseren. Daarin verhaalt de auteur de gevolgen van het uitvallen van zijn kasverwarming gedurende een vriesweek in februari. Een kwart van zijn verzameling vertrok gedurende de vier daaropvolgende maanden naar de eeuwige cactusjachtvelden. Bijzonder merkwaardig was de constatering van de auteur hoe bij sommige van zijn planten het overlevingseffect zich manifesteerde. "Vele planten mankeerden ogenschijnlijk niets en bloeiden dat het een lieve lust was. Maar daarna was het afgelopen. Uitgeput en na de bloei alsnog bezweken. Zij hebben de koude ook niet overleefd maar met een laatste krachtsinspanning tenminste nog voor nageslacht (?) kunnen zorgen".

En dat nageslacht zou op de groeiplaatsen in de cactusgebieden er zeker gekomen zijn. Zo zag ik na de fameuze winter van 1984-85 (W. Sterk 1985) bij een bezoek aan de tuinen Mar y Murtra in Blanes (Costa Brava) niet enkel foto's van een één meter dikke sneeuwlaag. Bovendien lagen op een toekomstige composthoop enkele cactussen (zonder wortels en half weggerot of bevroren) die de kracht nog konden opbrengen enkele bloemen te produceren. Hier bij ons in de lage landen zou dit niet lukken, maar ginds in Spanje zijn de klimatologische omstandigheden gunstiger. Deze omstandigheden kunnen evenwel "te gunstig" zijn. Reden waarom de gymno's aldaar meestal niet in de tuin worden uitgeplant.

Toen ik zowat twintig jaar geleden begon met cactussen en daarbij verklaarde speciaal interesse te hebben voor parodia's, werd mij verteld dat zulke planten geen lang leven beschoren was of werd er door oudere liefhebbers eens meewarig naar me gekeken. Als je aan het einde van

mijn verhaaltje bent gekomen, is uw mening over "geen lang leven" dan ook uw gedachte? Persoonlijk begint de twijfel te knagen.

Iedere plant (het totaal schommelt van jaar tot jaar rond vier tot vijfhonderd) heeft bij mij een fiche waar alles op wordt genoteerd. Ik kan u vertellen op welke datum in maart (soms februari) bv. een plant begint te bloeien en het aantal bloemen, zelfs tot november-december van andere planten, o.a. *Neogomesia agavioides*.

Sommige parodia's kunnen bloeien gedurende zes tot zeven maanden. Dat zijn dan, wat ik noem mijn kampioenen. De eerste in de rij was en is opnieuw *Parodia mairanana* Cardenas geworden. Immers dé echte kampioenveelbloeier heeft het laten afweten, doch later komen we daar wat uitvoeriger op terug. *Parodia mairanana* die een cultuurimport van Tenerife is, produceerde tussen 8-4 en 26-10-1996 liefst één-en-vijftig bloemen. Dit is geen unicum, alle parodia-verzamelaars kennen dit verschijnsel.

De zeldzame *Parodia gibbulosa* Ritter of *P. gibbulosoides* Brandt bloeit steeds met een aantal bloemen die alle gelijktijdig opengaan. Dit jaar was dat respectievelijk 16, 4, 13 en nog eens 6 op 29 oktober. Gewis geen grote aantallen. Er zijn andere bekend. Geen liefhebber echter die erin slaagt die planten te bestuiven. Blijkbaar zijn het allemaal stekken van één kloon. Opvallend voor mij was dat ik een bekende Duitse liefhebber vorig jaar op de ELK zag met een dergelijk plantje. Een tiental jaren geleden vond hij in de natuur de langdoornige vorm (Haugg 1987). Bij hem wilde het ook niet lukken, vandaar de aankoop van ander bloed.

Parodia rigidispina Krainz had het dit jaar blijkbaar naar zijn zin want op 1 augustus ontvouwden zich liefst 27 bloemen op dezelfde dag. En... de kampioen zal je vragen. Dat was *Parodia gracilis* (de sierlijke) beschreven door Fr. Ritter. Oudere

Parodia rigidispina met
27 bloemen op 2.8.96

planten worden zuilvormig. In de winter 94-95 zag ik onderaan "de sierlijke" een verkleuring, die bij voorzichtig onderzoek, verdroogde opperhuid bleek te zijn. Brandvlek? Kan niet! Rot dan? Ook niet! De cactus was bepaald magerder geworden. Drong een noodenting zich op? In volle winter toch omgepot om eventuele belagers (in de grond) uit te schakelen. In de daaropvolgende lente maakte de slechts zeven cm brede en licht zuilvormige parodia een nieuwe ronde kop van om en bij

tien cm. Parodia's bloeien alleen in de nieuwgroei, dus was op het einde van de cyclus de nieuwe kop voor de helft omgeven met bloeiresten. Ik telde er 86, meer dan het dubbele van het jaar ervoor. Ik was een happy man...en nog ondanks dat het er dit jaar slechts 26 stuks waren.

Bij het binnenbrengen van mijn planten voor overwintering in een muurserre, werden de bloemresten van de diverse species verwijderd en de productie op hun fiche genoteerd. Nergens iets aan de hand. Tot

Parodia gibbulosa met
13 bloemen op
2.8.1996

drie weken later plots mijn aandacht ging naar de verdachte bruinzwarte habitus van mijn kampioen. Het mes erin, helaas het venijn zat reeds tot in het bovengedeelte van de nieuwe kop. Daar lag ie dan, in mootjes gesneden. Geboren in de omgeving van Gent omstreeks 1970 en van ons heengegaan in oktober 1996. R.I.P. in de gemeentelijke groencontainer.

In mijn inleiding sprak ik hoe men het naderende einde van planten kan vermoeden door het plotseling wegblijven van de bloei, zonder aanwijsbare reden en ondanks een goede verzorging. Na lectuur van het proza van G.Boudewijns viel m'n nikkeltje, dat het grote aantal bloemen een laatste stuiptrekking kan zijn om het nageslacht te verzekeren. Hier was geen sprake van vorst, dus heb ik op de fiche genoteerd "natuurlijke dood" en ze geclasseerd bij de verdwenen planten. Op een andere fiche van de nog in cultuur zijnde planten zie ik van een tweede "gracilis" dat het bloemenaantal van deze eveneens meer dan twintigjarige species een toename vertoont. Van 36 stuks in 1994, over 47 in '95 tot 55 dit jaar.

Teken aan de wand?

Literatuur:

- Boudewijns, G. (1996) - Een winters drama - Succulenta 75 p.236-237
Haugg, E. (1987) - Auf der Suche nach Parodia gibbiflora - KuaS 38 (1) p.4-5
Piens, E.J.M. (1987) - Zoektocht naar Parodia gibbiflora Ritter Cactus(weelde) 19 (12) p.151-152
Piens, E.J.M. (1996) - De mot zit erin -CaVeKa 9 (1) p.9-13
Ritter, F. (1980) - Kakteen in Südamerika II p.545-546
Sterk, W. (1985) - De tuinen in Spanje na de strenge winter van 1984/85 Succulenta 64 (12) p.268

Parodia gracilis, de ex-kampioen in betere tijden (augustus '90)

Verlorenbroodstraat 27 B 9820 Merelbeke-Gent

KAN TEPHROCACTUS FLOCCOSUS IN CULTUUR BLOEIEN?

Johan de Vries

Allereerst enkele opmerkingen betreffende de nomenclatuur. Dit voorkomt, dat de redactie aan het eind van het artikel nog een toevoegsel moet maken. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen, dat ik met opzet *Tephrocactus floccosus* (S.-D.) Backbg. boven het artikel gezet heb. De juiste naamgeving tegenwoordig luidt *Opuntia floccosa* Salm-Dyck. Als nu dit artikel de indruk zou wekken, dat het over een vertegenwoordiger van het

Austrocyliindropuntia lagopus var. *aureopenicillata*, knop 1 cm groot op 2-8-96.
Foto's van de schrijver

grote geslacht *Opuntia* Miller zou gaan, houden velen het wellicht al voor gezien. *Opuntia*'s staan immers bekend als die planten met die grote schijven, ook nog eens vol met glochiden? Velen hebben hieraan een slechte herinnering overgehouden, van een vakantie in Spanje of op de Canarische Eilanden. Ziet U nu, waar al deze nieuwe combinaties toe leiden?

Een in mijn ogen, betere naam is: *Austrocyliindropuntia floccosa* (S.-D.) Ritter. Hierin sta ik niet alleen, uit de naam blijkt, dat ook Ritter, een groot kenner van de Zuidamerikaanse cactussen, er zo over dacht. Ook binnen de (Duitse) studieclub is men deze mening toegedaan. Uiteraard maken de bedoelde planten deel uit van het zeer grote geslacht *Opuntia*, in bredere zin.

Nogmaals, het is jammer, dat tegenwoordig vele 'oude' geslachten, die toch zo kenmerkend waren en waar we jaren mee hebben geleefd, plotseling gaan verdwijnen, zich als het ware verstoppen in grote supergeslachten, waarin menigeen zich verloren voelt. Dit wordt overigens wel wetenschap genoemd!

Dus, ondanks alles, *Austrocyliindropuntia floccosa* (S.-D.) Ritter, voor mij en velen met mij. Op de namen van de beschreven vormen gaan we verder niet in, daar dit niet in het geheel past. De namen bij de foto's zijn de namen, waaronder de betreffende planten in mijn collectie staan.

Waarom nu *Austrocyliindropuntia* Backbg.? Wel, deze onderscheiden zich van de 'echte' *Tephrocactus* door hun

groeivorm.

Het woord zegt het eigenlijk al: de groei is cilindervormig, terwijl de vertegenwoordigers van het geslacht *Tephrocactus* veelal eivormig groeien.

Voor hen, die *A. floccosa* niet kennen; het zijn enigszins cilindervormige planten, van ongeveer 3 - 20 cm lengte, heel karakteristiek overdekt met rechte of krullende sneeuw Witte of iets gelige haren. Er bestaat overigens ook een vrijwel kale vorm (fa. *atroviridis*). Door vertakking ontstaan groepen, die uiterst fraai kunnen zijn, mits juist gekweekt.

Jammer is, dat deze plantengroep uiterst spaarzaam vertegenwoordigd is in onze collecties, ondanks het feit dat ze goed groeien. Wellicht is onbekendheid de reden, met daaraan gekoppeld de slechte verkrijgbaarheid, het bij verkeerde cultuur niet fraai worden of blijven en wellicht is de belangrijkste reden dat ze nooit bloeien.

Om tot een goed kweekresultaat te komen moeten we eerst kijken waar en hoe deze planten in de natuur groeien.

Op de Centraal-Peruaanse hoogvlakte (de Puna), komen zij van 3500 m hoogte, tot zelfs 4600 m voor, soms in zo grote afmetingen, dat het lijkt op een kudde liggende schapen, of op plekken opgewaaide sneeuw. Overigens strekt het groeigebied zich bijna uit tot aan La Paz, dus in zuidelijke richting over de grens met Bolivia. Het behoeft geen betoog, dat de planten dan aan uitzonderlijke klimatologische omstandigheden blootgesteld worden, zoals tijdens de winter nachtelijke temperaturen van minus 15°C en overdag een zeer grote instraling plus veel wind. Deze extreme omstandigheden kunnen wij onze planten niet bieden, waardoor ze zich hier iets gaan verlengen. Dat betekent, dat de planten wat langer en wat losser van opbouw worden. Je kijkt er meer doorheen.

Austrocyllindropuntia atroviridis, gele bloei op 7-7-96

Austrocyllindropuntia lagopus var. aureo-nicillata bloeit oranje-rood op 5-8-96

Opmerkelijk is het feit, dat er gedurende de winter (juni) op de natuurlijke groeiplaatsen regelmatig in de namiddag sneeuw valt. Dat is dan midden in de rust-tijd. Natuurlijk 'verdamp't' veel van deze neerslag, maar een gedeelte komt ten goede aan de planten, door de zon, die de sneeuw enigszins doet smelten, echter vaak alleen aan de zonzijde.

Ook worden de rotsen en de donkergekleurde bodem gedurende de dag opgewarmd, de warmte wordt 's nachts lang vastgehouden, wat voorkomt dat de wortels die het meest gevoelig zijn voor lage temperaturen, beschadigd raken. De bloei volgt nu in het droge seizoen (in de zomer)!

Hoe moeten wij onze cultuur aanpassen om succes met deze plantengroep te hebben? Allereerst nemen we onze geijkte cultuurmethode eens onder de loep. Die kan men in ieder boek nalezen. In het kort gezegd, komt het hier op neer: vochtige zomers en droge winters. Dit nu is geheel in tegenstelling, met wat er in de natuur gebeurt bij deze extreme hooggebergtesoorten. Hier zijn immers de winters vochtig en de zomers droog. Enkele leden van de studieclub zijn er toe

over gegaan die Austrocyllindropuntia's, behorende tot de floccosa-groep, 's winters water te geven.

Met water geven wordt dan niet bedoeld, dat de planten iedere week een flinke scheut water krijgen, maar juist zoveel vocht bekomen, dat de groei er in blijft en de voor het geslacht Opuntia kenmerkende rolronde blaadjes aan de groeitoppen niet verwelken en afvallen.

De temperatuur in de nacht zo laag mogelijk, waarbij een enkele graad vorst geen schade doet, ondanks dat de planten gespannen staan en zelfs iets groeien, zij het bij deze temperaturen langzaam. Bij niet vriezend weer wordt er voldoende gelucht. Uiteraard vanaf het vroege voorjaar en gedurende de zomer veel luchten. Luchten wil niet zeggen, alleen de ramen boven in de kas openzetten. Dit is al spoedig onvoldoende, er ontstaat opgestuwde warmte, die deze Andesplanten beslist niet waarderen. Ook dient er laag langs de zijgevel glas verwijderd te worden. De lucht kan dan eenvoudig opstijgen en de warmte mee afvoeren via de luchtramen (schoorsteeneffect)!

Een bijkomend gevolg van 's winters water geven is, dat de kleine zijscheutjes,

die juist een zo dicht en bossig uiterlijk aan de planten geven, behouden blijven. Bovendien vindt meer wolontwikkeling plaats, terwijl de planten niet etioleren, ondanks lichtgebrek in ons klimaat. Bij een traditionele overwintering verdrogen deze nieuwe groeipunten, waarschijnlijk tegelijk met de knopaanleg. Vanaf half mei is het gedaan met de watergift en volgt een droge zomer, tot half augustus. Overigens hoeven deze data niet strikt genomen te worden, het is slechts een leidraad, die natuurlijk niet met voeten moet worden getreden. De resultaten waren bemoedigend. Enkele planten zetten knoppen, die zich ook verder ontwikkelden.

Het lijkt zinvol om nu toch maar met enkele namen te strooien, louter alleen om de foto's uit elkaar te houden. Stoort u zich er niet aan, wij hebben zelf immers ook een naam.

De geelbloeiende plant is een vorm van *A. atroviridis* Werd. & Backbg., een vrijwel kale vorm van *A. floccosa*.

Herkomst: Peru, 4000 m, klein en laag blijvend, tot ongeveer 4 cm hoog. Op 16 juni waren de knoppen één cm groot en op 7 juli opende zich de eerste bloem.

De anderen volgden na enkele dagen. De bloemen blijven meerdere dagen goed. Opmerkelijk is, dat zich juist op de knoppen enkele lange haren bevinden.

De plant zelf is niet groter dan 7 cm in doorsnede.

Het oranjerood bloeiende exemplaar is *A. lagopus* var. *aureopenicillatus* (K. Sch.) Backbg.

Herkomst: Midden Peru, 4700 m. Een wat oudere plant, met meerdere tot 20 cm lange scheuten, die met lange iets gelige haren bezet zijn. Een fraaie plant met grote sierwaarde.

Van het begin af aan waren deze knoppen iets rood aangelopen. Op 7 juni 1 cm in doorsnede en ondanks het feit dat ze geen water kregen, op 2 augustus bijna in bloei

en de kleur al aan het verraden. Die verrassing kwam op 5 augustus: een ongewone pracht!

Hopelijk heeft U enige indrukken opgedaan en genoten van de kleurenpracht van deze tot nu toe nooit bloeiende floccosa-groep. Zij, die geïnteresseerd zijn in deze extreme hooggebergteplanten, of in het oude geslacht *Tephrocactus* in het algemeen, kunnen voor nadere informatie contact met mij opnemen. Bezoek is ook mogelijk, echter alleen na telefonische afspraak.

LITERATUUR:

- Backeberg, C. (1958) - Die Cactaceae Bnd.1. G. Fischer Verlag, Jena.
- Leighton-Boyce, G. & Iliff, J. (1973) - The subgenus *Tephrocactus*: 94. Succulent Plant Trust, Morden.
- Ritter, F. (1980-1981) - Kakteen in Südamerika, Bnd. 2+4. Spangenberg.
- Thomas, H.P. & Gilmer, K. (1995) - Und sie blühen doch! KuaS 46-12.

Prinsenweg 5, 3237 LN Vierpolders (Gem. Brielle).

EEN HYLOCEREUS SPECIES IN SURINAME

Geert Eerkena

Deze cactussoort kunnen we hier vinden in bomen, meestal in vorken van takken en samengroeiend met bromelia's en andere epifyten, zoals *Rhipsalis cassytha*, *Epiphyllum phyllanthus*, tillandsia's en zo meer. In zo'n dichte klomp van allerlei planten krioelt het ook van insecten, vooral mieren. Dood en min of meer verteerd blad hoopt zich hier vanzelf op en het is er altijd min of meer vochtig. De lengte van de takken van onze *hylocereus* is variabel, soms zijn ze wel tot 2 meter lang. De takken maken slechts spo-

radisch luchtwortels, ze wortelen zich echter wel snel vast wanneer zij allerlei organisch materiaal aanraken. De takken zijn ca. 5 cm dik, jonge takken 3 cm en groen. Bij een wat droger en zonniger standplaats zijn de takken een beetje bedekt met een witte waslaag. Altijd zijn zij drieribbig en de ribben staan in een omgekeerde T. De beide onderste vleugels lopen evenwijdig aan elkaar en de derde rib staat hier dan vrijwel loodrecht op. De rug van de ribben is vrijwel recht en de areolen staan boven op deze rug, op een afstand van ca. 5 cm van elkaar. De areolen bezitten geen wol en zijn stijf bezet met 4 zeer scherpe en zeer harde korte rechte doorns, donker hoornkleurig, van 4 mm lengte. Soms is er nog een klein bijdoortje. Alle doorns zijn aan de voet sterk verdikt.

Dwarsdoorsnede bloem van *Hylocereus* species uit Suriname. Foto's van de schrijver

Deze cactussoort bloeit 's nachts met een prachtige grote bloem, die gelukkig 's morgens vroeg nog fris blijft totdat het warmer wordt. Zo is er dan gelegenheid om foto's te maken. Spoedig begint de bloem zich te sluiten en te verwelken en is het weer voorbij met deze schoonheid. De bloem van onze *hylocereus* heeft een lengte van ca. 32 cm en geheel geopend 30 cm middellijn. De bloembuis is ca. 16 cm lang bij een dikte van 2,5 cm, groen en bezet met een tiental schubben van 3 cm lang bij een breedte van 1,5 cm, ovaal en spits uitlopend. Het vruchtbeginsel is dicht bezet met korte dikke schubben. De randen van alle schubben zijn donker gekleurd, in het bijzonder de punt.

Dichter onder tegen de bloem aan gaan deze schubben over in sepalen. Deze zijn van 7 tot 15 cm lang, lichtgroen en meer naar de bloem toe geel wordend, naar beneden rozegel, ca. 12 mm breed. De petala-

Bloem van *Hylocereus*
species uit Suriname

len zijn licht roomkleurig, naar beneden licht karmijnrood en 3 à 4 cm breed. Het hart van de bloem is zodoende zacht karmijnroze. De bloem bevat ontelbare meeldraden, crèmewit, naar beneden meer geel, de helmhokjes zijn 5 mm lang en een beetje crèmekleurig. De stamper steekt boven de meeldraden uit. De stijl is 8 mm in doorsnee en ligt los van de bloembuis. Stempels 23 à 25, ongeveer 2,5 cm lang. Op ca. 1,5 cm hoogte splitsen deze stempels zich in tweeën als een slangentong.

De bloem is typisch een *hylocereus*-bloem zonder een spoor van haren of borstels, dit in tegenstelling met de bloem van een *selenicereus*. De bloem geurt slechts matig.

Het is tot nu toe niet gelukt deze *hylocereus* goed te identificeren. Onze soort komt met geen enkele beschrijving goed overeen. De oude beschrijvingen van *hylocerei* zijn overigens ook maar zeer summier en het wordt tijd, dat iemand zich eens grondig met dit geslacht bezig houdt.

Deze soort bloeit bij mij regelmatig. Dit in tegenstelling met *Hylocereus undatus*. Deze soort heeft nog nooit gebloeid. De vrucht is vermiljoenrood gekleurd en

bezet met dikke schubben van 2 cm breed, naar boven spits uitlopend in een rood-groene punt. De vrucht is eivormig, 6 cm dik en 8 cm lang. De zaden liggen ingebed in wit sappig vruchtvlees. De vrucht is eetbaar en smaakt lekker zacht zoetzuur. De zaden zijn glanzend zwart, 3 mm lang en 2 mm dik in een punt uitlopend. Vruchten van een *Hylocereus* spec. afkomstig uit Nicaragua zijn tegenwoordig in groenten- en fruitwinkels verkrijgbaar. De zaden kunnen uitzaaien en deze soort is wellicht ook geschikt als tijdelijke onderstam.

Tamanredjo KM 17,5 Commewijne Suriname

SEMPERVIVUM ARACHNOIDEUM

Ben J.M. Zonneveld

Deze sempervivum werd al gekweekt in 1699 door de hertogin van Beaufort, en Linnaeus beschreef hem als soort (species) in 1753. Naar aanleiding van het wijdverspreide voorkomen ervan in de bergen van Europa, de enorme verschillen in grootte, beharing en kleur van de rozet, zelfs plaatselijk, hebben ze zo veel verschillende soortnamen gekregen: *S. doellianum*, *laggeri*, *moggridgei*, *sanguineum*, *heterotrichum*, *tomentosum*, *webbianum* en *bryoides*. L. Praeger bracht in zijn "An account of the sempervivum group" (1932) deze variëteiten terug tot drie: var. *arachnoideum*, *glabrescens* en *tomentosum*. Favarger (Flora Europaea, 1964) reduceerde deze drie verder tot twee, nl. de variëteiten *arachnoideum* en *tomentosum* en hij memoreert het feit dat er planten gevonden zijn met diploïde en tetraploïde chromosoomaantallen. Ondanks dit alles noemt J.A. Huber in Jacobson's "Lexicon of Succulent Plants" (1974) nog zes variëteiten, en verscheidene van de hierboven genoemde synoniemen worden nog steeds in de meeste collecties gevonden.

Om duidelijk te maken wat op het moment de juiste opvatting is, zal ik hier de resultaten bespreken van onderzoeken op dit gebied gedaan door mevr. A. Welter. Zij werkte onder leiding van prof. Favarger en was zo vriendelijk mij haar proefschrift (1977) te lenen. De resultaten van haar onderzoeken zijn in een verkorte versie gepubliceerd in C.R. Acad. S. Paris t 288, series D, 387-391 (1979). Wat betreft de verspreiding van *S. arachnoideum* heeft ze duidelijk gemaakt dat de Karpaten uitgesloten moeten worden. Ze doet echter hetzelfde met de bergen in Cantabrië, hoewel M.C. Smith (Bristol) ze daar wel gevonden heeft volgens zijn proefschrift over Spaanse sempervivums. Daar heb ik over geschreven.

De chromosoomaantallen van 116 verschillende klonen uit verschillende vindplaatsen werden geteld en er werden zowel diploïde als tetraploïde en een paar triploïde planten gerapporteerd. Diploïde planten komen hoofdzakelijk voor in Zwitserland, Oostenrijk en het centraal

S. arachnoideum var. *tomentosum* van Gorges dee Daluis, Zuid-Frankrijk

S. arachnoideum var.
arachnoideum van Iselle,
Frankrijk

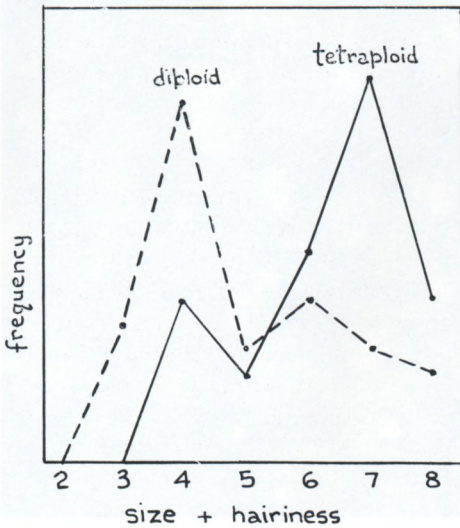
gebergte van Frankrijk. De tetraploïde planten worden in het algemeen gevonden in de meer zuidelijke gebieden, het Zuid-oosten van Frankrijk, de Haute Savoie, de maritieme Alpen, de Abruzzi, Corsica en de oostelijke Pyreneeën.

De volgende vraag was of er uiterlijke eigenschappen aanwezig zijn die gebruikt kunnen worden om onderscheid te maken tussen de diploïde en tetraploïde planten. De grootte van de rozet is gemeten, de grootte van de stuifmeelkorrels, de beharing, de grootte van het bloemblaadje, de bloeitijd en de pH (zuurgraad) van de bodem (variërend tussen 4,3 en 8,2). In al deze kenmerken is er een gemiddeld verschil tussen de diploïde en tetraploïde planten, maar in alle gevallen bestaat er een aanzienlijke overlap van de gemeten eigenschappen en geen ervan kan apart gebruikt worden om ze van elkaar te onderscheiden. Het dient nader onderzocht te worden in hoeverre Welter's waarneming dat de bloeitijd bij diploïde planten 10 dagen eerder is, altijd opgaat.

Wat betreft de beharing werden de planten in 4 klassen ingedeeld: 1, 2, 3 of 4, en ik deed willekeurig hetzelfde met haar ge-

tallen voor de grootte van de rozet, d.w.z. 5-9 mm = 1, 10-14 mm = 2, 15-19 mm = 3 en 20-25 mm = 4. In het proefschrift van mevr. Welter waren aparte curven gegeven voor de verdeling in klassen van grootte en beharing en dit resulteerde in een aantal gevallen in een enkele piek. Ook als deze twee curven gecombineerd worden, zien we een enkele piek. In haar proefschrift zijn echter de resultaten van de meting van elke plant apart gegeven. In plaats van planten met grootte 1 te combineren met planten met beharing 1, enz., heb ik nu grootte en beharing van elke plant afzonderlijk gecombineerd. Op die manier kon een plant van $1 + 1 = 2$ tot $4 + 4 = 8$ punten krijgen.

De daaruit resulterende grafiek geeft twee pieken met beide een schouder, suggererend dat beharing en grootte met elkaar te maken hebben. De diploïde piek heeft een schouder van meer harige planten en de tetraploïde piek heeft een schouder van minder harige planten. Ik heb geprobeerd dit op de volgende manier te verklaren. Ten eerste is naar mijn mening de webvormige beharing van de planten niet zo zeer een bescherming tegen de zon, maar dat zij dient om vocht uit de lucht te verzamelen, en de haren zijn inderdaad

Frequentieverdeling van grootte en beharing van diploïde en tetraploïde vormen van *S. arachnoideum*, wanneer beharing en grootte voor individuele planten worden gekombineerd.

hygroscopisch. Ten tweede, hoe groter de plant, hoe meer deze bestand is tegen hitte. Diploïde planten werden dus door natuurlijke selectie groter en hariger op die plaatsen waar drogere en meestal meer "laagland omstandigheden" overheersten. Deze planten vormen de rechterschouder van de diploïde curve, de hoofdpiek vertegenwoordigt de meer gebruikelijke kleinere en minder harige diploïde planten. De diploïde planten in de westelijke Pyreneeën kunnen dan beschouwd worden als een overblijfsel van de originele diploïde populatie die beter aangepast was aan de vochtiger westelijke Pyreneeën. Aan de andere kant werden er toevallig tetraploïden geselecteerd die over het algemeen groter en hariger zijn, gedurende het geologische tijdperk waarin het droger was. Deze planten groeiden hoofdzakelijk succesvol in lagere plaatsen aan de zuidgrens van het gebied waar de *arachnoideum* voorkomt. Een voorbeeld is Corsica waar tetraploïde planten voorkomen.

Sommige plaatsen in het gebied waar nu

tetraploïde planten voorkomen, werden later meer geschikt voor kleinere en minder harige planten. Deze werden geselecteerd binnen de tetraploïden. Dit resulteert niet in nieuwe diploïde planten omdat er in het algemeen geen weg terug is in het aantal chromosomen. Deze ten tweede male geselecteerde kleine, minder harige tetraploïde planten vormen de linker schouder van de tweede piek. De hoofd piek geeft de grotere en sterker behaarde tetraploïde planten aan. Dus, men kan zeggen dat de schouder in de tetraploïde curve tetraploïde planten vertegenwoordigt die er uit zien als diploïde planten en dat de schouder in de diploïde curve diploïde planten aan geeft met een tetraploïde uiterlijk.

Ik zal echter de eerste zijn om toe te geven dat de 4 klassen willekeurig gekozen zijn en dat mijn uitleg van de daaruit voortkomende curven tamelijk speculatief is. Naar mijn mening geeft het een redelijke verklaring voor het voorkomen van vele eigenschappen bij zowel de diploïde als bij de tetraploïde vormen. Dat een aanzienlijke grootte en toenemende beharing niet altijd samengaan met een hogere graad van ploïdie is aangetoond aan de hand van 15 planten die ik in 1978 (maar niet in 1979) vond tussen enkele honderden zaailingen van de *S. arachnoideum* "Album". Dit waren witbloeiende planten met tenminste 30% grotere bloemen en rozetten en vooral de toegenomen beharing was verdacht. Het gewicht van het zaad nam ook toe, van 2,5 mg/100 zaadjes voor de oudertypen tot 3,8 voor de veronderstelde tetraploïde planten. Chromosoomaantallen in 6 verschillende klonen lieten zien dat ze allemaal diploïd waren met $n = 16$. Dit toont aan dat toename in grootte en beharing niet altijd vergezeld gaan van een toename in chromosoomaantal.

Ik heb deze grotere *S. arachnoideum* 'Albion' genoemd en ik denk dat alle witbloeiende *arachnoideum*s die men ziet in tuincentra deze plant zijn, hoewel de bena-

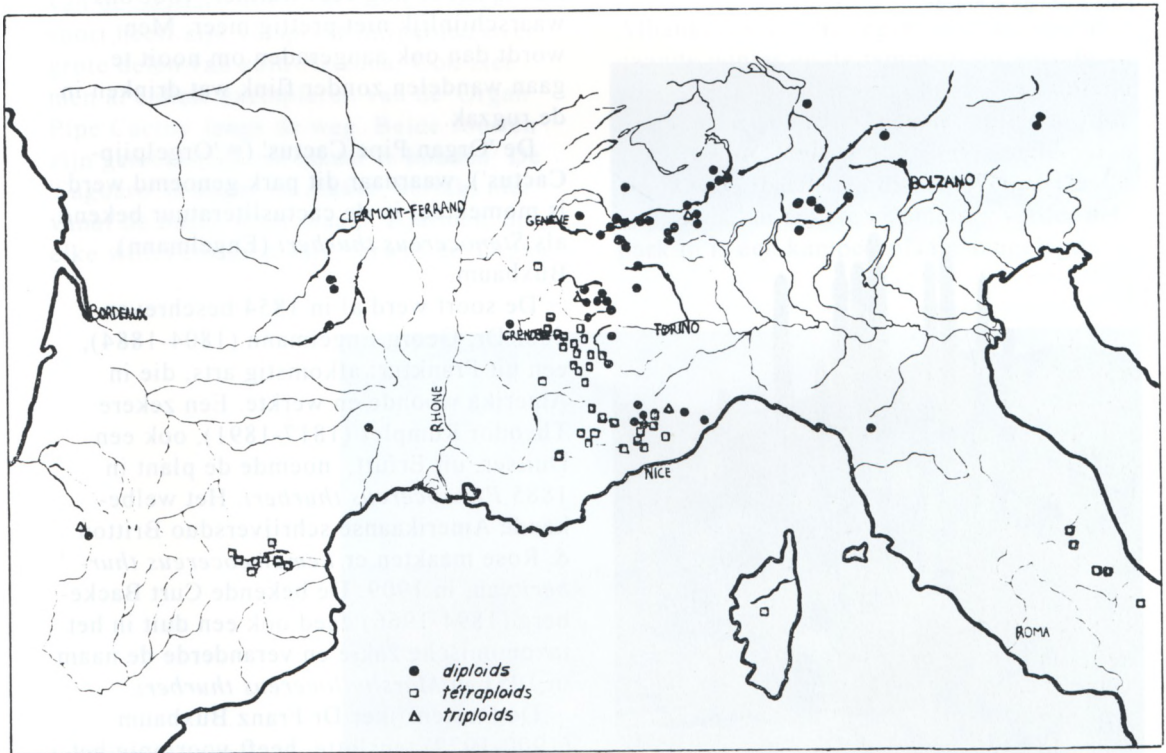
ming soms sterk afwijkt.

Het zal duidelijk zijn dat in ruwweg een derde van de gevallen men er verkeerd aan doet te proberen de variëteit van een arachnoideum op naam te brengen op grond van de grootte en beharing. Alleen bekendheid met de plaats van herkomst van de planten maakt een redelijke veronderstelling mogelijk, natuurlijk naast het feitelijk tellen van de chromosomen. Wegens de moeilijkheid om de variëteiten op uiterlijk te determineren lijkt het verstandig ze niet in ondersoorten (subspecies) te verdelen, maar om de diploïde planten var. *arachnoideum* en de tetraploïde planten var. *tomentosum* te noemen. Het alternatief om de kleine, minder behaarde plant var. *arachnoideum* en de grotere meer behaarde vorm var. *tomentosum* te noemen zou leiden tot de minder aantrekkelijke

consequentie dat beide variëteiten zowel tetraploïde als diploïde planten zou omvatten en tevens dat var. *tomentosum* en var. *arachnoideum* door elkaar in hetzelfde gebied zouden voorkomen.

Ik denk dat in een goede collectie alleen planten van een bekende vindplaats, zoals *S. arachnoideum* uit Abruzzi of erkende cultivars zoals *S. arachnoideum* 'Kappa' horen te zijn. Het zal duidelijk zijn dat het nutteloos is en niet langer verdedigbaar meer dan twee variëteiten in *S. arachnoideum* te onderscheiden en zelfs dan alleen als de chromosomen zijn geteld.

Schubertlaan 196, 2324 BC, Leiden

Distributie van de chromosomenaantallen van *S. arachnoideum* in Europa.
Bewerkt naar A. Welter, uit Nat. Cact. & Succ. J. Vol. 36/1

EEN MAATJE TE GROOT ...?

15. STENOCEREUS THURBERI

Ton Pullen

Het zal niet zo vaak gebeuren, dat een Natuurpark genoemd wordt naar een succulente plant. Toch zijn er in het zuidwesten van de Verenigde Staten tenminste drie van zulke parken: Ten eerste het Joshua Tree National Park in Californië, waarover Wim Alsemgeest (1994) al in *Succulenta* schreef en dat genoemd werd naar de Joshua Tree (*Yucca brevifolia*). In de tweede plaats Saguaro National Monument, bij Tucson in Arizona, genoemd naar de enorme zuilcactus *Carnegiea gigantea*, en in de derde plaats het Organ Pipe Cactus

Stenocereus thurberi.
Foto's van de schrijver

National Monument, dat genoemd is naar de cactussoort, die het onderwerp van dit artikel is.

Mijn vrouw en ik bezochten dit laatstgenoemde park gedurende drie dagen in april 1996.

Het ligt in het uiterste zuiden van de staat Arizona, tegen de Mexicaanse grens. Geografisch en planteneologisch behoort dit gebied tot de Sonorawoestijn, en de plantengroei lijkt dan ook veel op die in de aangrenzende delen van Mexico.

Tijdens ons bezoek, half april, was de temperatuur overdag tussen de 25 en 30°C, 's nachts was het behoorlijk fris. In de zomer is het er nog veel warmer, voor ons waarschijnlijk niet prettig meer. Men wordt dan ook aangeraden om nooit te gaan wandelen zonder flink wat drinken in de rugzak.

De 'Organ Pipe Cactus' (= 'Orgelpijp-Cactus'), waarnaar dit park genoemd werd, is momenteel in de cactusliteratuur bekend als *Stenocereus thurberi* (Engelmann) Buxbaum.

De soort werd al in 1854 beschreven door Dr. Georg Engelmann (1804-1884), een uit Frankfurt afkomstig arts, die in Amerika woonde en werkte. Een zekere Theodor Rümpler (1817-1891), ook een Duitser, uit Erfurt, noemde de plant in 1885 *Pilosocereus thurberi*. Het welbekende Amerikaanse schrijversduo Britton & Rose maakten er *Lemaireocereus thurberi* van, in 1909. De bekende Curt Backeberg (1894-1966) deed ook een duit in het taxonomische zakje en veranderde de naam in 1951 in *Marshallocereus thurberi*.

De Oostenrijker Dr Franz Buxbaum (1900-1979) tenslotte, heeft voorlopig het laatste woord: Hij combineerde de naam in 1961 om tot *Stenocereus thurberi*. In het systeem Hunt wordt de plant nog steeds als

zodanig geaccepteerd.

De geslachtsnaam *Stenocereus* betekent zoveel als smalle, of dunne, *Cereus*.

De soortsaanduiding *thurberi* verwijst naar de eerste verzamelaar van deze soort: Georg Thurber (1821-1890), een destijds in New York wonende cactusliefhebber.

Deze soort komt in grote delen van Mexico voor en in Organ Pipe Cactus National Monument, een natuurgebied met een oppervlak zo groot als onze provincie Utrecht, en de directe omgeving daarvan, vindt men de enige groeiplaatsen van deze soort in de Verenigde Staten. In het park komen drie soorten grote zuilcactussen voor. Behalve de reeds genoemde *Stenocereus thurberi* zijn dat de 'Saguaro' (*Carnegiea gigantea*) en de 'Senita' (*Pachycereus schottii*).

Wanneer men vanuit het noorden naar het park toe rijdt zijn de hoge kandelabers van de Saguaro al overal te zien. Deze soort heeft zijn verspreidingsgebied over grote delen van zuid-Arizona. Ook ziet men al enkele exemplaren van de 'Organ Pipe Cactus' langs de weg. Beide soorten zijn gemakkelijk uit elkaar te houden: De 'Saguaro' is hoger en dikker, vertakt niet vanaf de basis, maar maakt 'zijarmen' op elke willekeurige plaats, terwijl de 'Organ

Pipe Cactus' bij het ouder worden vanuit de basis vertakt, dunner blijft en minder hoog wordt. Er zijn natuurlijk nog veel meer verschillen, maar die hoeft men niet te weten om de planten in het veld uit elkaar te houden. In tegenstelling tot wat men zou denken, op grond van de naam van het gebied, is de 'Saguaro' de dominerende soort in het landschap, en niet de 'Organ Pipe Cactus'.

Stenocereus thurberi vormt 3 tot 7 m hoge, vanaf de basis vertakte struiken. De afzonderlijke takken zijn 15 tot 20 cm dik, het aantal ribben bedraagt 12-17. De areolen zijn roodbruin, vooral de jonge areolen hebben een frisse vosrode kleur. Elk areool draagt ongeveer 9 randdorens, die tot 1 cm lang zijn, en 1 tot 3 middendorens, die aanmerkelijk langer zijn, de langste tot 5 cm. De breed-trechtersvormige bloem is paars, ongeveer 7 cm lang; de vrucht is bolvormig, de zaden glimmend zwart. Afhankelijk van de regenval in de voorafgaande winter en de temperatuur valt de bloeitijd tussen maart en juli.

Bij de ingang van het park is een bezoekerscentrum, waar allerlei informatie over geologie, planten- en dierenleven te verkrijgen is, en enkele kilometers verder het park in is een kampeerplaats aangelegd,

Landschap in Organ Pipe Cactus National Monument, met *Stenocereus thurberi* en *Carnegiea gigantea*, 16 april 1996

waar men zich al midden in de woestijn bevindt. Men kan daar zittend voor tent of kampeerauto volop genieten van de omringende natuur, van de planten natuurlijk, maar ook van zwevende kalkoengieren, gila-spechten, die gaten hakken in de saguaro's en daarin nestelen en cactuswrens [een groot soort winterkoninkje, dat in cactussen nestelt]. Wat 's nachts opvalt is de overweldigende sterrenhemel, nergens wordt het zicht op de sterren gehinderd door lichtreflectie vanwege de nabijheid van steden, dorpen of snelwegen.

Een wandeling van een uurtje in de directe omgeving van het kampeerterrein of het bezoekerscentrum levert al een aardig beeld op van de vegetatie van het gebied. Behalve de drie genoemde zuilcactussen komt ook *Ferocactus emoryi* (syn.: *F. covillei*) in het park voor. Deze soort bloeit in de nazomer en staat in het vroege voorjaar met zijn gele vruchten te pronken.

Ook diverse soorten 'cholla's' [*Opuntia spec.*] komen hier voor, evenals schijfopuntia's.

Van de cactusfamilie valt tenslotte nog te vermelden de verschillende echinocereussoorten en een mammillariaspecies.

Een andere, voor de succulentenliefhebber interessante plant, is de 'Ocotillo' (*Fouquieria splendens*). Verder groeit er nog een aantal niet-succulente planten en karakteristieke struiken. Na een natte winter bloeit er in het vroege voorjaar bovendien een geweldige hoeveelheid kleurrijke éénjarigen.

Om de 'Senita' [*Pachycereus schottii*] te vinden moet men de meeste moeite doen. Op deze soort hoop ik in een apart artikelje nog eens terug te komen. Het schijnt dat de plantengroei hier toch vaak van nachtvorst te lijden heeft. Dat verklaart de beschadigingen, die vele planten vertonen.

De beschadigde planten lopen vanuit de wortel gewoon weer uit.

De hier voorgestelde cactussoort is voor de meeste verzamelingen natuurlijk een maatje te groot. In de cultuur groeien ze

bijzonder langzaam. Een plant in mijn kas is ongeveer 15 jaar oud en niet hoger dan 25 cm. Wat men bij zulke jonge planten wel goed kan waarnemen zijn de mooi roodbruin bewolde areolen. Bloemen zal men in onze verzamelingen natuurlijk niet te zien krijgen.

Jonge planten zijn probleemloos te houden in één van de gebruikelijke grondmengsels of in lava. Een warme, zonnige standplaats in de zomer, een matige watergift en een droge, lichte en niet al te koude overwintering bevat ze het best.

LITERATUUR:

- Alsemgeest, W. (1994) - Een park in de Verenigde Staten. *Succulenta* 73 - 2, p.51.
- Backeberg, C. (1951) - *Cact. & Succ. J. (U.S.)* 23 - 4, p.121.
- Britton, N.L. & J.N. Rose (1909) - *Contr. U.S. Nat. Herb.* 12, p.426.
- Britton, N.L. & J.N. Rose (1920) - *The Cactaceae*. New York.
- Brügel, W. (1986) - Organ Pipe Cactus National Monument in Arizona. *KuaS* 37 - 12, p.273.
- Buxbaum, F. (1961) - *Bot. Stud.* 12, p.101.
- Engelmann, G. (1854) - *Amer. Journ. Sci. ed. 2*, p.689.
- Haage, W. (1982) - *Kakteen von A bis Z*. Leipzig-Radebeul.
- Hunt, D. (1992) - *Cites Cactaceae Checklist*. Kew.
- Rümpler, T. (1885) - in Forster, *Handb. Cact. ed. 2*, p.689.

VERENIGINGSNIEUWS

IN DIT NUMMER

verenigings adressen	27
bestuurs mededelingen	28
verenigings activiteiten	29-30
evenementkalender	31
nieuws zuster ver.	32
plantenkeuring	33-34-35
ELK	36
nieuweleden	37-38
groenmanifestatie	38
ver. instellingen	32-39
advertenties	40-41

JUNI 1997

NEDERLANDS BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN
CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Succulenta

BESTUUR

Voorzitter: K.F. Zaunbrecher, Jan Glijnisweg 64,
1702 PD Heerhugowaard, tel. 072 - 5746961

Secretaris: C.B. Grimmelikhuisen,
Stationsstraat 90, 1541 LJ Koog aan de Zaan,
tel. 075-6212073.

Penningmeester: J.A.M. Schellart,
Clarionlaan 12, 2082 HJ Santpoort - Zuid.

2e Secretaris: Mevrouw. J.M. Smit-Reesink,
Prins Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE
Bennekom, tel. 0318-430099

Propaganda: H.T. Verkouw Breeuwer 2
1625 AA Hoom tel. 0229-230415

LIDMAATSCHAP

Verzoeken om **inlichtingen, aanmeldingen en
verhuizing en opzeggingen** (vóór 1 december)
schriftelijk bij de ledenadministrateur:

P. van der Laken, Talingstraat 6, 2406 EL
Alphen aan de Rijn. Tel.: 0172-473447

Lidmaatschap

Leden Benelux	f 40,-- (bfr 750),
Hier wonende jeugdleden	f 20,--;
Duitsland	DM 45,-
Leden elders in Europa	f 50,--
Buiten Europa	f 65,- per jaar

FINANCIËLE ZAKEN

Betalingen via de bankrekeningen van
SUCCULENTA SANTPOORT:

In Nederland: rekening nr. 55.32.38.981 bij de
ABN/AMRO of rekening nr. 680596 bij de
Postbank.

In België: Rekening nr. 000.1141809-22 bij de
Belgische postgiro

In Duitsland: Bitte DM 45,- uberschreiben nach
rechnung nr. 15.65.907/019 bij de ABN/AMRO te
Aachen, BLZ 390.10200

TIJDSCHRIFT SUCCULENTA

Verschijnt 6 maal per jaar in de even maanden.

KOPIJ

Kopij voor het tijdschrift zenden aan Mevrouw.
J.M. Smit-Reesink, Prins Willem Alexanderlaan
104, 6721 AE Bennekom.

Kopij voor het eerstvolgende nummer van het
verenigingsnieuws voor de vijftiende van de
even maanden te zenden aan :

C.B. Grimmelikhuisen, Stationsstraat 90,
1541 LJ Koog aan de Zaan, tel. 075-6212073

Advertentie tekst voor plaatsing in het volgende
nummer inleveren voor de vijftiende van de even
maanden bij Mevrouw. J.M. Smit-Reesink,
Pr. Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE
Bennekom. Tel:0318-430099.

REDACTIE

J. van Alten, Richard Burtonstraat 1
1325 KK Almere (Hoofdreducteur).

E.mail:vanalten@nedernet.nl

L. Bercht, Veerweg 18, 4024 BP Eck en Wiel.

R. Bregman, Sikkelsestraat 48, 1097 ZG Amsterdam

J.J. de Morree, Kon. Emmalaan 23

2264 SH Leidschendam.

A.B. Pullen, Rinkslag 19, 7711 MX Nieuwleusen.

B. Zonneveld, Schubertlaan 196, 2324 BC Leiden.

Lay-out: A. van Zuylen, Hoefstraat 9, 5345 AM
Oss.

Secretariaat: Mevr. J.M. Smit-Reesink,
Prins Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE
Bennekom .tel:0318-430099. fax:0318-430102
E-mail: <smitre@worldonline.nl>

ADVERTENTIETARIEVEN

1/16 pag. f 30,--

1/8 pag. f 55,--

1/4 pag. f 85,--

1/2 pag. f 140,--

1/1 pag. f 240,--

Kortingen op aanvraag.

VERKOOP LOSSE NUMMERS

Via de boekenbeurs, zie onder instellingen

BIBLIOTHEEK

W.P.C.H. Bervoets, Mozartstraat 108,
7391 XM Twello; tel 0571-272841.

CLICHÉFONDS

J. Schraets, Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen. Tel. 077-4732913

DIATHEEK

J. Deckers, Hertogstraat 39,
6441 HA Brunssum. Tel. 045-5272461

PLANTENCENTRALE

Mevr. E. van Die-van Wijnen, Molenweg 56
6741 KM Lunteren. tel. 0318-483579.

VERKOOP VERENIGINGSARTIKELEN

Mevr. E. van Die-van Wijnen, Molenweg 56,
6741 KM Lunteren. tel. 0318-483579.

BOEKENVERKOOP EN BOEKENBEURS

W. Alsemgeest, Stadhouderslaan 3
3417 TT Montfoort. tel. 0348-471083

BESTUURS MEDEDELINGEN

VERSLAG KASCONTROLE COMMISSIE.

Wij hebben de jaarrekening 1996 van de Nederlands Belgische vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten Succulenta gecontroleerd.

Het eigen vermogen is met f.9.899,-- toegenomen en bedraagt per ultimo 1996 f.119.775,-- De toename is ontstaan uit een voordelig saldo van de "Staat van baten en lasten" ad f.10.899,-- en een gift van f.1.000,-- aan het project Cante A.C. te Mexico. Daarnaast is f.800,-- uit de algemene reserve toegevoegd aan de bestemmingsreserve. (zijnde de toegekende rente).

Op grond van ons onderzoek zijn wij van oordeel dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de vereniging op 31 dec. 1996 en het resultaat over 1996.

Wij spreken onze waardering uit voor het door de penningmeester gevoerde beheer, de inzichtelijke wijze van administreren en de duidelijke presentatie van het jaarverslag.

Wij stellen de vergadering voor het Financieel jaarverslag 1996 goed te keuren en verzoeken het bestuur van Succulenta, dhr. Schellart te dechargeren voor de gevoerde administratie over 1996.

Santpoort, 6 april 1997

F.Arens

E. v. Zandvoort.

BESTUURSVKIEZING

Het secretariaat heeft nagelaten in de gele pag. van febr. dit jaar te vermelden dat voor zowel de voorzitter als de penningmeester de eerste zittingsperiode van 3 jaar is verstreken. Hier door kon er op de voorjaarsvergadering geen bestuursverkiezing worden gehouden en zal dit worden uitgesteld tot de najaarsvergadering.

De voorzitter de dhr. Zaunbrecher en penningmeester dhr. Schellart stellen zich herkiesbaar. Tegen kandidaten kunnen tot 15 aug. worden aangemeld aan het secretariaat.

BESTUURSMUTATIES.

Na de herhaalde oproep betreffende ass. voor het bestuur heeft dhr. G.v. Santbrink uit castricum zich opgegeven voor secretariaatswerk en een mogelijke bestuursfunctie.

De oproep voor een 2e penningmeester blijft natuurlijk staan, ook de invulling van deze functie zou een toekomstige opvolging vergemakkelijken. Een boekhoudkundige kennis is hier voor natuurlijk wel vereist.

OPZEGGING LIDMAATSCHAP

In elk nummer van Succulenta wordt in het verenigingsnieuws vermeld, onder het hoofdstuk lidmaatschap dat opzeggingen voor 1 december schriftelijk bij de ledenadministrateur dienen te worden gedaan.

Het blijkt dat dit reglementaire voorschrift bij veel leden niet bekend is. Opzeggingen komen op velelei wijze binnen, ook na 1 december. voor het komende c.q. lopende jaar.

Het bestuur wil hierbij benadrukken dat indien de opzegging niet schriftelijk voor 1 december bij de ledenadministrateur is geschiedt, men nog voor tenminste een geheel jaar lid is en de contributie betaald moet worden.

Uitzonderingen op deze regel zullen niet worden gemaakt. Het is de verantwoordelijkheid van ieder lid om er voor te zorgen dat bij voorgenomen beëindiging van het lidmaatschap tijdig wordt opgezegd.

VERENIGINGS PUBLICATIE'S

Mede door de secretariaats uitbreiding is er in de werkzaamheden genoeg ruimte gekomen om aan een nieuwe uitgave van de infomap te gaan werken suggesties en aanvullingen zijn natuurlijk zeer welkom,

Hiervoor gaarne even contact met het secretariaat.

PLANTENSCHOW(KEURING)

Denkt u er aan dat er tijdens de najaarsvergadering op 18 oktober weer een plantenshow wordt gehouden.

Nu kunt u al rekening houden met verpotten etc. met welke plant u straks naar Utrecht komt.

GEVRAAGD

Bezoek adressen voor afdelings reisjes dit kunnen zowel liefhebbers als kwekers zijn.

Gaarne opgave van soort verzameling en hoeveel bezoekers mogelijk is en bezoek periode.

Opgave aan het secretariaat voor publ. in de gele pagina's

Achterhoek.

- 12 juni Gastspreker.
- 10 juli Samenkomst bij fam.v.d. Meer.
- 11 sept. Gastspreker
- 9 oct. Gastspreker.
- 13 nov. Ruilavond en dia's.
- 11 dec. Spelavond.
- E.N.O. gebouw , Woerdseweg , Groenlo ,
20.00 uur

Arnhem.

- 12 juni Avond verzorgd door Gerard van Huffel.
- 18 juni Avondbezoek bij de fam. van Workum
- 21 aug. Zomeravond bij Cris Geris.
- Zaaltje van de speeltuinver. 'Tuindorp, achter het
pand Floralaan 18,Wageningen,20.00 uur.

Brabant-België.

- 7 juni Busreis naar Duitsland.
- 27 juni Frans Noltee over Jemen.
- 29 aug. Ruilbeurs onder de eigen leden.
- 26 sept. Albert Goossens over Chili en Bolivia.
- 31 oct. Paul Neut : Kris-kras door allerlei
verzamelingen.
- 28 nov. Frank Hoste over Costa Rica.
- 19 dec. Gevarieerde avond met dia's, etc.
- Tuinbouwschool ,Hoger Rijksinstituut voor Tuin-
bouw,de Bavaylei 116,1800 Vilvoorde,20.00 uur

Delfzijl e.o.

- 5 juni. Bijeenkomst in de kas van Gerard Geling.
- 12 juni. Kasje kijken bij dhr. W. Lambeck en
fam. Keizer.
- 4 sept. Dia. 'ing door T. Pullen over cactus
paradijzen in de V.S.
- 3 oct. Gezamenlijke avond met de afd. Groningen
en Drenthe dialezing door P.v.d. Puijl.
- 6 nov. De planten van de maand.
- 4 dec. Dia's van de diatheek en plant van de
maand.
- Groene Weide,Snelgersmastraat 15, Appingedam
19.30 uur.

Dordrecht e.o.

- 12 juni. Piet Kooiman met zijn winnende planten
en boekbespreking.
- 10 juli. Kasje kijken.
- 14 aug. Kasje kijken.
- 11 sept. Onderlinge ruilbeurs en bespreking van
de zaaitest.
- 9 oct. Frans Noltee over Sansevieria,s
- 13 nov. Astrophytum door Ada Schoonderwoerd
en H. Roubos.

- 11 dec. Nepal door Hans v.d. Kerkhof en
jaarafsluiting.
- Rode.Kruisgebouw,Dubbelsteynlaan west 43,
Dordrecht, 19.30 uur.

Drenthe

- 4 juni Op kas bezoek bij Cobi en Anjo Keizer
van de afd. Groningen
- 3 sept. Op kas bezoek bij Piet Ende
- 3 oct. Gezamenlijke bijeenkomst in Beilen met
een lezing van Peter v.d. Puijl over zijn
reizen in Zuid Afrika
- 5 nov. Plant v/d maand door A. Schans en
Jaarvergadering met uitslag van de zaai
wedstrijd .
- 3 dec. Plant v/d maand door Frits Timmer en
Sjef Pistor met dia's van zijn vakantie in
Zuid Afrika.
- Hotel Koopman/Muller , Paltz 7 , Beilen ,
20.00 uur

Flevozoom.

- 23 juni. Onderling kas bezoek in Harderwijk.
- 15 sept. Eigen avond.
- 20-27 oct. ??
- 17 nov. Spreker.
- 15 dec. Jaarvergadering met gezellig programma.
Groen v. Pinksterenschool , Verkeersweg 51 ,
Harderwijk , 19.30 uur

Gouda e.o.

- 19 juni. A.Goossens: reizen naar Chili en Bolivia.
- 18 sept. Henk Krijnen over Echinocereus.
- 16 oct. Robert Majjer over : Moeilijke soorten ?
- 20 nov. Bertus Spee: over andere succulenten en
rotsplanten.
- 10 dec. Einde jaars avond.
- 't Brandpunt',Turfmarkt 58,Gouda,20.00 uur

Groningen.

- 7 juni Bezoek van de afd. Bremen
- 12 juli Kasje kijken bij eigen leden.
- 23 aug. Kasje kijken bij een van onze leden.
- 18 sept. Linssen over ' Juwelen in onze
verzameling'
- 3 oct. gezamenlijke avond in Beilen door
Peter v.d Puyl
- 16 oct. Onderlinge plantenkeuring.
- 20 nov. Coby en Anjo Keizer 'reis door deUSA.
- 18 dec. Jaarvergadering
Zaal van de buurt- en speeltuinvereniging
SELWERD,Elzenlaan 72,Groningen. ,19.30 uur.

AFDELINGSAKTIVITEITEN

Hoekse Waard

- 12 juni. Jaarlijkse bingo avond.
11 sept. Foto's en dia's van eigen leden en
najaarsruilbeurs.
Natuur bezoekers centrum Hoekse Waard , aan de
Rijkshaven , Numansdorp , 20.00 uur.

Nijmegen

- 3 juni. Kasbezoek bij Ludwig Bercht.
1 juli Kasbezoek bij Theo Heijnsdijk.
2 sept. Bijpraten / plantenkeuring / zaaïwedstrijd.
6 sept. Markt.
7 oct. Feestelijke avond.
4 nov. Thema avond " caudexplanten"
2 dec. Wim Alsemgeest over het kweken van
moeilijke cactussen.
Opleidingscentrum 't Vanck, Energieweg 19,
Nijmegen, 19.30 uur.

Leiden.

- 14 juni cactus en vetplanten beurs

Tilburg.

- 9 juni Wim Alsemgeest het kweken van moei-
lijke cactussen : Ariocarpus en Strombo
cactus
8 sept Thema avond
13 oct. Erik Piens Epiphyllum (phyllocactussen)
soorten en hun verzorging
10 nov. Walter Daams Cactusreis door voormalig
Oost-Duitsland

West Friesland.

- 8 juni. Kasje kijken bij leden omgeving
Enkhuizen.
21 juni Reisje.
19 sept. Bijpraatavond bij Joke Kraakman.
24 oct. Rotsplanten door.....
28 nov. Lezing door Henk Verkouw over Arizona/
California.
Wijkcentrum Risdam te Hoorn.

IJsselstreek.

- 27 juni. Kijkavond bij hr Viscaal en kwekerij
Ruurlo.
5 juli. Excursie naar Noltee en liefhebbers ter
plaats.

Zaanstreek.

- 6 juni Kasbezoek.
De Springplank Saenredamstraat 34 Assendelft
om 19.30

Zuid Limburg

- 3 juni Walter Daams, Barranca van metztitlan
2 sept Praatavond.
7 oct. Ben Zonneveld, Winterharde succulenten.
4 nov. Albert Goossens Zuid America.
Gemeenschapshuis, Hoofdstraat 12 Schimmert.

Zwolle

- 14 juni Excursie.
Gebouw "De Mars" Goertjesweg 1 Zwolle
19.30 uur.

VRAAG EN AANBOD

Opgaven voor nr 4/97 moeten voor 15 juni 1996 worden opgestuurd aan Mevr. J.M. Smit-Reesink, Prins Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE Bennekom. Alleen advertenties de hobby betreffende worden opgenomen.

Te koop:

Ganse verzameling 250-tal cactussen, vooral Echinofossulocactus en Echinocereus, 150 zaailingen, 2 tot 6 jaar, vooral Echinocereus 120 zaailingen, 2 tot 5 jaar, Ariocarpus en Roseocactus, alles staat op naam. Liefst in een koop. Geert van Hoorick, Peene 42, 9185 Wachtbeke (Belgie) tel; 09/345.99.95.

Aangeboden:

The genera of Mesembrythemaceae (H.Herre), Handbook of succulent plants (H.Jacobsen 3 dln.) Caudiciform & Pachycaul succulents (Rowley) Ceropogia, Brachystelma and Riocreucia in S.Africa (R.A. Dyer).
A. Visser. tel:010-5918913 na 18.00 uur

Gevraagd:

Yucca's groot en klein, alle soorten en "winterharde cactussen". Ook informatie over deze planten is welkom.
W.v.den Berg Stadhouderslaan 42. 8016 ED
Zwolle tel:038-4659187.

EVENEMENTENKALENDER

7-8 juni

Plantenbeurs afd. Fryslan Dit jaar op een nieuwe lokatie in het bos van Ijpeij. Dit bos ligt onder de rook van Leeuwarden aan de weg Leeuwarden - Groningen te Tietjerk

In het bos staan de overdekte kramen.

Restaurant en camping in de buurt.

Open vanaf 9.00 uur, toegang gratis.

Tafelhuur f.5,- per meter

Aanmelden bij A.Veenstra, Bernhardlaan 48a,

9291 HP, Kollum tel:0511-451966.

14 juni.

10^e jaarlijkse cactus en vetplanten beurs van de afd. Leiden in de Oranjerie van de Hortus Botanicus, Rapenburg 73 te Leiden.

Op deze dag kunt u ook de bijenmarkt een bezoek brengen en is de Hortus gratis te bezoeken

De Hortus is bereikbaar van af het station met buslijn 43. Uitstappen op de Witte Singel/Doelencomplex, volg de bordjes. Parkeergelegenheid op de Maliebaan en in de Groenhovensteeg.

Tafelhuur. 1mtr-f.5,-/2mtr-f.15,-/3mtr-f.30,-/

4mtr-f.50,-/ elke mtr meer f.20,-

Inlichtingen/tafelhuur J.Huizer tel:0252-230255 of T.Hoekstra tel: 071-5211454.

17 augustus.

Jaarlijkse cactusbeurs van de afd. West Brabant in cafe "Marktzicht" Markt 50, te Etten-Leur.

Opening van 10 tot 15 uur. Info K.Goorden tel:0165-552404.

31 augustus.

Cactus en vetplantenbeurs van het Oosten in zaal "De Brug" Thorbeckesingel 2 te Zutphen.

Opening van 10 tot 16 uur en voor deelnemers van af 9.30 uur. Entree F2,50. Zalen centrum De Brug is gelegen nabij alle in- en uitvalswegen in Zutphen, en heeft voldoende parkeerruimte.

De beurs is te bereiken met de buslijnen 51 en 52, en het NS station is een kwartiertje lopen.

Tafelreservering f.6,- per mtr. overmaken op Rabobank Zutphen 386796319(postgiro v.d bank 873089) t.n.v. F.J.H.Hilge, Stokebrand 257, 7206 EC te Zutphen. Tel:0575-529610 onder vermelding van (aantal) meters inzake Beurs 97. En uw naam en adres.

6 September

20^e Internationale cactus en vetplantenmarkt Nijmegen in het Kolpinghuis (5 min. lopen van het centraalstation) De zaal is voor deelnemers geopend vanaf 9.00 uur en voor bezoekers van 10.00 tot 16.00 uur

Tafel huur f.5,- per meter tot een max. van 4 meter, elke meter meer f.12,50. Reservering binnenland door overmaken van het juiste bedrag op postgiro nr. 1914156 t.n.v. Succulenta afd Nijmegen te Beuningen.

Reservering buitenland telefonisch op een van de onderstaande nummers. Voor reservering en informatie Th. Heijnsdijk, Maasdijk 11, 6629 KD, Appeltern, tel;0487-542704. of P.Giepmans, Heilige Stoel 48-20, 6601 VS, Wijchen, tel;024-6414269.

20 September.

Cactus en vetplantenbeurs van het Noorden.

In "De Ludinge" Ludinge 4 te Zuidlaren.

Info en reserveringen bij

Rudolf Schwab, Bredeweg 29, 9922 TB Westermendam, tel:0596-551562.

Nadere informatie in het juni nummer.

18 October.

Algemene Leden Vergadering in de Uithof te Utrecht.

Met planten show (keuring).

27-28 September 1997

20e Osnabrucker Kakteen- und Sukkulantenbourse

In het **Berufschulzentrum Natruper Strasse 50** (ingang Stuvestrasse) D-49076 Osnabruck

Zaterdag 12-18 uur, Zondag 10-18 uur.

Op beide dagen worden ook interessante Diavoordrachten gehouden

NIEUWS VAN ONZE BELGISCHE ZUSTER-VERENIGINGEN.

OPENDEURDAGEN

21-22 juni: M.Huygaerts Stwg op Oosthoven 39
Turnhout (9 tot 19uur)

Hr. Verhage Schoolstraat 26
Turnhout (9 tot 19uur)

28-29 juni: D. Vanbiervliet, Goedeboterstraat 42
8460 Oudenburg (5km van Oostende)

12 t.e.m.20 juli A.Lenaerts, Leiseinde 46
Turnhout (10 tot 18uur)

v.a.14april J.Van Syngel, 9 Rue Des Brasseurs
Mouscron, tel:056332518 (op afspraak)

OPENDEURDAG GRUSONIA 6 JULI

in de streek van "Kortemark" bij:

Robert Fonteyne, Kappellestr 22, 8610 Kortemark

Willy Vanacker, Torhoutstr.37, ..

Patrick Vanhaerens, Tuinwijk 22, ..

Martine Deceuninck, Lichterveldestr 57 ..

Frans Lapoutre, Aarsdamstr.14, 8610 Handzame

Marcel Simoens, Zuidstr.29, 8680 Koekelare

Carolus Vervoet, Ringlaan 39 8680 Koekelare

PLANTENBEURS GRUSONIA

op 21 juni zaal Don Bosco, Pastoriestr. Turnhout.

zaal open van 10 tot 16 uur

inlichtingen bij Willy Vanacker tel:051/56.67.53.

CACTUSVRIENDEN MOL

3 juni Bolivia door W.Dams

Volkshuis, Rozenberg 115, Mol.

CACTUS TENTOONST. CACTUSVR. MOL

op 14 en 15 juni in Meerhout

PLANTENCENTRALE

Het doel van deze instelling is het helpen van de beginnende cactus en vetplantenliefhebber met een beginners pakketje. Deze leden kunnen een pakketje toegesonden krijgen met circa 12 soorten plantjes (1 pakje per jaar max 3 jaar)

Deze beginners pakketjes zijn aan te vragen door overmaken van F. 7,50 op giro nr: 3960475 t.n.v. Succulenta planten centrale te Lunteren onder vermelding van beginner 1997.

Gevraagd:

Aan liefhebbers die veel zaaien en zo doende veel planten over hebben, hier van wat ter beschikking te stellen voor de beginners pakketjes.

Plantjes gaarne (zonder pot of aarde) opsturen aan onderstaand adres.

portokosten worden vergoed.

wel giro nr. opgeven .

E.van Die-van Wijnen

Molenweg 56

6741 KM Lunteren.

Propagandamateriaal,

Boekverkoop en verenigingsartikelen

Propagandamateriaal kan tegen portovergoeding, bij Mevr. v. Die aangevraagd worden Er is op dit moment verkrijgbaar:

Wat betekent die naam" een verklarend woordenboek van botanische namen van succulenten en aanverwante planten.(nu voor de aanbiedings prijs)
van f.5,-- ex en f. 8,20 incl. verzendkosten.

Gids voor het verzorgen van cactussen en andere succulenten prijs f.10,--/Bfrs 300

Discoboek Buining (Duitse en Engelse uitgave) prijs f.7,70/Bfr 150.

De Bewaarband voor het tijdschrift f.16,--/Bfr 320 per stuk

Correspondentie kaarten (aanbieding) f.2,50/Bfr.50

Bestellingen uitsluitend door overschrijving van het juiste bedrag en vermelding artikel op giro nr.3742400 t.n.v. Succulenta te Lunteren.

DE CACTUS EN SUCCULENTEN KEURING

De stand van zaken op dit moment

Ondanks wat kinderziekten is de plantenkeuring gehouden tijdens de Najaarsvergadering in goede aarde gevallen. Enkele afdelingen hebben al laten doorschemeren ook zoiets te willen organiseren. Omdat we binnen Succulenta (nog) geen echte "show-cultuur" kennen, lijkt het verstandig, als we tenminste op de ingeslagen weg willen doorgaan, al in een vroeg stadium wat structuur in het beoordelen aan te brengen. Alleen dan is het mogelijk om uiteindelijk op landelijk niveau tot een uniform beoordelingssysteem te komen. Dit stuk geeft een overzicht van het Britse systeem. Voorgesteld wordt om met deze regels te gaan werken en ervaring op te doen. Een nog op te richten Show-commissie zal later problemen een en ander, hopelijk met bijdragen van vele leden verder uit te werken.

De Britse show-cultuur

Gelukkig hoeven we het wiel niet zelf helemaal opnieuw uit te vinden. We kunnen een hoop opsteken van onze Britse zustervereniging (de BCSS) die al een traditie van tientallen jaren heeft op dit gebied. De liefhebbers zijn daar jaren in de weer om speciaal voor deze evenementen planten op te kweken. Moeilijk te houden, langzaam groeiende en/of klein blijvende planten kunnen, als volwassen exemplaren, in een 10-15 cm pot al hoge ogen gooien, maar een lekker doorgroeiende zodevormende Mammillaria moet toch al gauw een bak van 80-100 cm doorsnee vullen om in de prijzen te vallen. Tijdens het kweken mag er vrijwel niets misgaan, de planten moeten er perfect uitzien, goed aan de groei zijn en waar mogelijk de sporen van bloei vertonen. Is de plant beschadigd, verbrand, zijn er kou-vlekken, groeistoringen, dunne groei of lopen er beestjes rond, vergeet het dan maar. De keurmeester keurt zo'n plant geen 2e blik waardig! Uithuilen en opnieuw beginnen is de enige oplossing!

Waar gaat het om?

De bedoeling is om die planten uit te kiezen die vakmanschap en meesterschap van de eigenaar uitstralen. Om deze reden moet de plant tenminste 6 maanden in het bezit van de aanbieder zijn. Dit is meestal een kwestie van vertrouwen of sociale controle, maar door het fanatisme van sommigen om te willen winnen schijnt wel eens tegen deze regel te worden gezondigd.

Kortom, overgevoelige, moeilijke planten, die niet voortijdig de geest hebben gegeven, maar vertroeteld door groene vingers tot een mooi exemplaar zijn uitgegroeid zijn potentiële winnaars, een liefdevol verzorgde, perfect uitziende, maar toch "gewone" Echinopsis, zal het minder snel maken!

Waar komen de keurmeesters vandaan?

Om de keuringen in goede banen te kunnen leiden is er een "Show Comité" die een "Handbook of Shows" heeft opgesteld en uitgegeven. Hieraan is al jarenlang geschaafd maar het eindproduct wordt nog steeds waar nodig aangepast (er worden gelukkig nog steeds nieuwe plantenfamilies gevonden) of verbeterd. Alles berust op jarenlange ervaring uit de praktijk.

Ieder jaar is er een cursus voor (aanstaande) keurmeesters. Deze z.g. "Judges Course" wordt afgesloten met een apart examen voor Cactussen en de andere Succulenten. De geslaagden mogen zich voor de betreffende categorie gediplomeerd keurmeester noemen, en kunnen gevraagd worden om een lokale, regionale of zelfs de Nationale show (een zeer grote eer) te komen beoordelen.

Om alles op peil te houden moeten de oude rotten regelmatig aantonen (verplicht om de 5 jaar) dat ze de kneepjes van het vak nog kennen. De ervaren Judges blijven dus bij toerbeurt examineren of examenkandidaat. Op deze manier wordt geprobeerd tot een zo uniform mogelijke manier van beoordelen te komen.

Indeling van de planten.

De planten worden tijdens een show altijd ingedeeld in Klassen. De meest grove indeling is die in Cactussen en andere Succulenten (zoals tijdens de Najaarsvergadering). Beide Klassen zijn in het Handboek verder onderverdeeld. In het kort een idee hoe dit voor de cactussen gedaan is:

- * op zichzelf staande Cactusfamilies: Astrophytum, Echinofossulocactus, Lophophora.
- * Cactus groepen, b.v.
- * Opuntia groep: met b.v. Opuntia, Maihueia, Pereskia, Pereskioipsis, Tephrocactus enz.
- * Mammillaria groep: met b.v. Cochemia, Dolichothele, Mammillopsis, Solisia enz.
- * Notocactus groep: met b.v. Notocactus, Brasilicactus, Eriocactus, Parodia, Wigginsia enz.

* Nog vele andere groepen die eventueel nog verder verdeeld kunnen zijn in subgroepen.

Voor de Succulenten gaat het op dezelfde manier. Het zou te ver gaan om hier al deze groepen te vermelden.

De opzet van de shows.

Bij de meeste shows zijn er toch al gauw zo'n 20-30 Klassen vertegenwoordigd. Welke dat zijn kan per show behoorlijk verschillen. De organisator van de show kan dit zelf beslissen. Combinaties van Klassen of andere samenstellingen kunnen ook, enkele willekeurige voorbeelden:

- 2 cactussen en 1 vetplant
- 4 planten uit de Mammillaria groep
- 1 plant uit de Notocactus groep en 1 uit de Gymnocalycium groep.
- 1 Zuid Amerikaanse en 1 Noord Amerikaanse cactus
- 1 geel en 1 roodbloeiende cactus, beide in bloei!

In verband met de beschikbare ruimte kan een maximum potgrootte worden gehanteerd b.v.:

- 1 plant uit de Ariocarpus- en 1 uit de Pediocactus-groep elk in een pot van max. 10 cm doorsnee

Om een aantal volwassen exemplaren te krijgen kan juist een minimum potgrootte worden vereist. Ook een klasse met cactus en/of succulententuintjes, meestal in wat grotere bakken, kan er bij zijn.

De beoordeling.

De keurmeester zal i.h.a. eerst proberen een algemene indruk van een bepaalde Klasse te krijgen.

Planten die er niet al te best uitzien vallen meteen af. (Diskwalifikaties, zie verder op).

De overgebleven planten worden nu nauwkeuriger bekeken, waarbij onderstaande criteria van belang zijn.

Vaak kan dan al zonder een gedetailleerde puntentelling tot toekenning van de prijzen worden overgegaan.

De puntentelling.

Alleen als beoordeling van onderstaande criteria geen voor de hand liggende volgorde van winnaars oplevert, worden punten gegeven en geteld voor die planten die nog in de race zijn en wel als volgt:

Algemene indruk (max. 5 pt)

Een plant met een natuurlijke vorm, gezonde kleur en krachtige bedoorning maakt direkt een goede indruk. Een ondervoede ingedroogde plant, een opgeblazen of een in het donker dun uitgegroeide plant verliest punten. Verbranding, kou-vlekken of onregelmatige groei en beschadigingen, zoals gebroken stammen, afgebroken of verdwenen bedoorning, geven verder puntenverlies.

Volwassenheid. (max. 5 pt)

Moeilijke planten worden langzaam (of nooit) volwassen en vereisen zeer veel kunde van de liefhebber. Hoe meer volwassen de plant, hoe meer punten.

Bloei (max. 2 pt)

Hoe meer knoppen, bloemen of vruchten hoe beter. Puntenaftrek alleen als er minder is als op grond van het type plant en de grootte ervan kan worden verwacht.

Afwezigheid van ziekte en ongedierte (max. 2pt)

Bij ernstige aantasting wordt de plant niet verder beoordeeld. Oude kwalen, waarvan de sporen niet al te veel meer opvallen, geeft geringe puntenaftrek (0,5-1 pt), een levende wolluis aftrek van 1,5-2 pt.

Moelijkheid van kweken (max 3 pt)

Planten die hogere eisen stellen aan temperatuur, watergift, of onder "standaard-condities" moeilijk in leven blijven, krijgen extra punten. Als deze planten geënt zijn worden ze beoordeeld als een gewone plant, dus in het algemeen als minder moeilijk.

Zeldzaamheid (max 1 pt)

Een zeer omstreden punt. Als het om een nieuwe (nog) zeldzame plant gaat die door een exportverbod eigenlijk in die grootte er nog niet zou mogen zijn, wordt deze zelfs genegeerd.

Presentatie (max 2 pt)

Een mooie plant hoort in een schone pot te staan op de goede hoogte. Afwezigheid van algen, onkruid en grond afgedekt met steentjes werkt positief. Hoewel een etiket niet verplicht is en een eventueel foute naam geen gevolgen heeft, maakt een net etiket toch een betere indruk. Plant en pot moeten wat grootte betreft bij elkaar passen. Als de pot uit zijn voegen barst of de plant over de pot hangt zal dit punten kosten.

Potgrootte.

Deze wordt gemeten aan de binnenzijde van de bovenrand. Bij een ronde pot is dit de diameter, bij een vierkante pot de afstand tussen twee zijden. De afwijking mag plus of min 3 mm zijn. De meting en niet wat er eventueel op de pot staat geldt.

Diskwalifikaties.

Om de beoordeling direct wat makkelijker te maken kijkt de keurmeester eerst bij iedere klasse naar planten die er niet thuishoren. Deze worden direct gediskwalificeerd en duidelijk gemerkt met een kaartje ernaast. In een klasse met meerdere planten per inzending, is die bewuste inzending gediskwalificeerd.

Verkeerd aantal planten.

Als in een klasse 4 Mammillarias gevraagd worden en er staan 3 of 5 zijn alle gediskwalificeerd.

Verkeerd type plant.

Een plant die niet in de bedoelde klasse thuishoort b.v. een Gymnocalycium bij de Notocactussen.

Potgrootte onjuist.

Onherroepelijk diskwalificatie.

Meerdere planten in een pot.

Een pot mag slechts 1 plant bevatten. Het potten van afzonderlijke planten van hetzelfde type om een volwassen plant voor te wenden leidt onherroepelijk tot diskwalifikatie. Ook de aanwezigheid van een andere soort is niet acceptabel. Als de tweede plant een klein onkruidje is wordt dit door de vingers gezien. Uitzondering natuurlijk als in de klasse juist om een cactus of succulententuintje wordt gevraagd.

Algemene opmerkingen.**Transport van de planten.**

Onjuist transport kan een prachtige plant volledig ruïneren. De planten goed inpakken, ondersteunen en van elkaar afschermen, ook voor korte afstanden. Een paar kilometer over een hobbelige weg kan meer schade aanrichten dan 200 kilometer autosnelweg.

Propaganda.

Een kleine afdeling zal doorgaans een besloten show organiseren, maar een show bij grotere afdelingen of een regionale- of nationale show kan ook voor het publiek toegankelijk zijn. In dit geval moet de totale presentatie goed zijn en moeten er voldoende mooie, maar daarnaast ook spectaculaire grote planten aanwezig zijn. Als een en ander via de pers, kabelkrant enz. aandacht krijgt kan een show een fantastische propaganda voor de vereniging betekenen.

In het augustusnummer alles over de planten show (keuring) tijdens de najaarsvergadering op 18 oktober in Utrecht.

Heeft u een mening over deze plantenshows of wil u mee praten/helpen met de opzet en organisatie ?

Bel met of schrijf aan Henk Verkouw, Breeuwer 2, 1625 AA Hoorn, tel: 0229-230415.

EUROPESE LANDEN CONFERENTIE

te Blankenberge België op 13 en 14 september 1997

Zoals vorig jaar wordt ook dit keer de **ELK** weer gehouden in de Duinse Polders te Blankenberge. Het is een uitstekende gelegenheid om contacten te leggen met andere liefhebbers uit diverse landen of om vroegere kennissen en vrienden te ontmoeten in een aangename en gezellige sfeer in een prima accommodatie. De prijzen voor dit weekend zijn niet hoog, hiervoor wordt u een comfortabel logement geboden in moderne studio's of kamers die gecentraliseerd zijn in het conferentieoord.

Tijdens het weekend worden een 5-tal lezingen gegeven door een internationaal gezelschap van voordrachtgevers.

In de grote feestzaal achter het restaurant kunt u profiteren van een zeer uitgebreide plantenbeurs, in 1996 waren er meer dan 200 meter tafel verhuurd, de prijzen zijn over het algemeen aan de lage kant.

Voor belangstellenden wordt er ook dit jaar weer op zaterdagmiddag een trip naar Brugge georganiseerd waar onder leiding van een gids een rondwandeling wordt gemaakt.

Aanmelding voor dit weekend voor 1 augustus aan. (en informatie over tafeluur)

J.Linden, Onderste Wehr 53, 6433 LC Hoensbroek

Geeft zich op voor de ELK.

Naam:.....
Adres:.....
Postcode:.....
Plaats:.....
Tel:.....

Volledig weekend: Zaterdagmorgen tot zondagmiddag f.142,- x personen
Zaterdagmiddag tot zondagmiddag f.127,50 x personen
Vrijdagavond tot zondagmiddag f.216,- x personen
Vrijdagavond tot maandagmiddag f.299,- x personen

Alleen zaterdag: avondmaal en voordrachten f. 23,- x personen

Alleen zondag: middagmaal en voordrachten f. 28,- x personen

Prijzen kinderen op aanvraag.

Deelname Brugge-trip: personen zaterdagmiddag 13.30 rondwandeling door Brugge onder leiding van een gids, deelname gratis.

Inschrijvingen worden pas geboekt bij ontvangst van betaling

Studio's en kamers worden verdeeld naar tijdstip van betaling,

Ik stort de som van f. voor 1 augustus 1997 door overschrijving met vermelding op gironummer 1505984 ten name van **J.Linden.**

Datum:/...../ 1997. Handtekening ;.....

NIEUWE LEDEN IN DE PERIODE 01-01-97 T/M 31-03-97

APPENZELLER HERNN OTHMAR ERIKASTRASZE 9	D-66424	HOMBURG/SAAR	DEUTSCHLAND
BENADOM DUKE	1746 JULIE CIRCLE	SIMI VALLEY CA 93065	U.S.A.
BERG MW. M. V.D.	BURG. STRUYKSTRAAT 18	3319CE DORDRECHT	NEDERLAND
BOUMANS DHR. M.	HOEFMIDSTRAAT 34	5991KA BAARLO	NEDERLAND
BURGT MW. R. V.D.	PASTOOR STRIJBOSSTRAAT 32	5421SW GEMERT	NEDERLAND
CRIJNS DHR. J.A.	HOUWAKKER 30	6035PK OSPEL	NEDERLAND
DAHMEIJER DHR. J. H.	ELIOTROOP 11	2691HJ 'S GRAVENZANDE	NEDERLAND
DAHMEIJER DHR. J.P.	MR. SCHOKKINGSTRAAT 58	2691XH 'S GRAVENZANDE	NEDERLAND
DAVIE DHR. TH.	BOEZEMSINGEL 10	AK1821 ALKMAAR	NEDERLAND
DIEPENBROEK DHR. D.W.	ZELHEMSEWEG 29	7051ZB VARSSEVELD	NEDERLAND
DOLLEKENS DHR. K.W. D	E SCHEERDER 22	5506BL VELDHOVEN	NEDERLAND
DRUNEN DHR. TH. P.	VAN BURGEMEESTER BOSSTRAAT 57	3043GB ROTTERDAM	NEDERLAND
DRYSEN DHR. T.J.N.	HERENSTRAAT 2	3512KC UTRECHT	NEDERLAND
EHRNHARD DHR. H.	LAAN VAN HILBELINK 70	7101WN WINTERSWIJK	NEDERLAND
ENGELMAN DHR. A.A.L.	VERL. MAANDERWEG 79	6713LE EDE	NEDERLAND
ESTEVES PEREIRA MR. EDDIE RUA 25A NO.90 SETOR AEROPORTO	74075-150 GOIANIA/GOIAS		BRAZILIE
GRAAF MW. J.H.	DE ZANDVOORTSELAAN 133	2106CM HEEMSTEDE	NEDERLAND
GRIFFIN KELLY	350 SHAWN ELISE WAY	ENCINITAS CA 92024	U.S.A.
HART DHR. L.	'T BETJE WOLFFSTRAAT 5	3314RA DORDRECHT	NEDERLAND
HOOGENBOOM DHR. J.	KERKSTRAAT 86	2377BA OUDE WETERING	NEDERLAND
HUBIN DHR. A.	DUTSELSTRAAT 166	B-3220 KORTRIJK	BELGIE
HUMMEL F.	STARINGSTRAAT 16	9402NK ASSEN	NEDERLAND
JACOBS DHR. D.	MECHELSESTEENWEG 420	B-2500 LIER	BELGIE
KAMPHUIS DHR. E.	DR.A.V.D.WILLIGEN-SR-LAAN 1	6882BJ VELP	NEDERLAND
KLINKEN DHR. G.J. VAN 1	08 HURST STREET	OXFORD OX1 3QJ	GROOT BRITANNIE
KROM MW. B.	TORNEASTRAAT 31	1506NH ZAANDAM	NEDERLAND
KRUTHOF-KREMER MW. E.	BLOKLAND 4	3075DB ROTTERDAM	NEDERLAND
LAAN DHR. J.V.D.	BORIS PASTERNAKERF 174	3315BS DORDRECHT	NEDERLAND
LACOSTE MICHEL	159, ROUTE DE BELLEBOUCHE	CH-1254 JUSSY	ZWITSERLAND
LEE MR. A.	4 MAIN ROAD 39200	RINGLET CAMERON HIGHLANDS PAHANG	MALAYSIA
LOGTENBERG E.	DEKKERSBOS 25	3956TH LEERSUM	NEDERLAND
MAZUREL DHR. G.C.	KERKSTRAAT 10	1452PR ILPENDAM	NEDERLAND
MORCUS DHR. TH.	R. KWAKELWEG 8	3155CC MAASLAND	NEDERLAND
MUSUMECI DHR. B.	VIA DEL CANALETTO 6A	19126 LA SPEZIA	ITALIE
NERINCKS DHR. R	ROTSELAARSESTRAATWEG 46	B-3013 LEUVEN	BELGIE
NEW ZEALAND CACTUS&SUCC.JOURN. 28 AKATARAWA ROAD	(MR.KORTINK) UPPER HUTT		NEW ZEALAND
NIJMAN DHR. G.	ANTON COOLENSTRAAT 28	4873CV ETTEN-LEUR	NEDERLAND
OKKERSE DHR. P.	TWICKELSTRAAT 69	2241XG WASSENAAR	NEDERLAND
OPGENOORT DHR. A.TH.M.	KARSTRAAT 60 "DE OOSTELAER"	6851DL HUISSEN	NEDERLAND
PADUA DHR. P. VAN	DR. BOUTKANSTRAAT 12	5473AK HEESWIJK-DINTHER	NEDERLAND
PADUA MW. M. VAN	DR. BOUTKANSTRAAT 12 A	5473AK HEESWIJK-DINTHER	NEDERLAND
PEPELS DHR. VAN	CLOUDSTRAAT 4	6171NS STEIN	NEDERLAND
PORSIUS MW. W.	PIETER WARIUSLAAN 139	1 679XH MIDWOUD	NEDERLAND
POST MW. A.	KORREWEG 143A	9714AH GRONINGEN	NEDERLAND
JON P. REBMAN PH.D.	CUR.OF.BOT SAN DIEGO NAT.HIST.MUS. BOX 1390	SAN DIEGO, CALIFORNIA 92112	U.S.A.
ROEST DHR. G.	LINDESTRAAT 17	5541EK REUSEL	NEDERLAND
SANDERS DHR. A.	FICHTENSTRASSE 5-1	D-71106 MAGSTADT	DUITSLAND
SCHOOL DHR. A.M.	ASTERSTRAAT 19	5384JS HEESCH	NEDERLAND
SCHRAVERUS MW. R.	TORENSTRAAT 57	5268AS HELVOIRT	NEDERLAND
SOETERBROEK DHR. T.	VINCENT VAN GOGH LAAN 95	3351BV PAPENDRECHT	NEDERLAND
STRIJK DHR. J.	KONING WILLEM 1 STRAAT 7	4611KV BERGEN OP ZOOM	NEDERLAND
STRIJK DHR. P	CLARA VISSERSTRAAT 104	1447HT PURMEREND	NEDERLAND
SWAGTER W.G.M.	DREVEL 59	1141KB MONNICKENDAM	NEDERLAND
TACKEN A.G. VAN	LAERSTRAAT 40	5922AB VENLO	NEDERLAND

TUITHOF DHR. M.	BLOEMSTRAAT 48	1781TK	DENHELDER	NEDERLAND
TWINSTRA T.	NAVANDERSTRAAT 10 E	3039VM	ROTTERDAM	NEDERLAND
VAAGS MW. W.	LARENSEWEG 36	7437BM	BATHMEN	NEDERLAND
VERHOEVEN MEJ. M.	REIGERSKAMP 473	3607JB	MAARSSSEN	NEDERLAND
VERKLEY MW. C.M.TH.	MELLONAHOF 47	2082EL	SANTPOORT ZUID	NEDERLAND
VERVLOET DHR. C.	VENNEBORGLAAN 38 A	B-2100	DEURNE	BELGIE
VIJFHUIZEN DHR. A.	BINNENHOF 11	3441AX	WOERDEN	NEDERLAND
WINKEL-VAN HASKAMP MW. M. VAN BLOEMHOFSTRAAT 16 2351SK			LEIDERDORP	NEDERLAND
WITVLIET DHR. J.A.	VOORSTRAAT 20	3241EG	MIDDELHARNIS	NEDERLAND
ZILVER DHR. E. R.	EITZSTRAAT 56	2021TT	HAARLEM	NEDERLAND

GROTE GROENMANIFESTATIE - HOOFDDORP, 7 JUNI

Dik Trom Plein, Centrum Hoofddorp, van 10.00-16.00 uur

- Een Kuipplantenshow geeft een idee van een nieuwe trend voor sfeer in en om het huis
- Grote verkoop van planten
- Groenmarkt met kraampjes van vele groenverenigingen
- Creatieve-handen markt met kunstenaars die in en om de tuin hun inspiratie vinden
- Voorlichting door de verenigingen en bekende Nederlandse groenpromotors zoals Wim Oudshoorn, Krijn Spaan, Peter Bulsing e.v.a.
- SUCCULENTA wordt vertegenwoordigd door de afdeling Haarlem.

Alle deelnemers werken belangeloos aan deze happening mee en de opbrengst komt geheel ten goede van MAPPA MONDO, het kortgeleden in Wezep door het RODE KRUIS geopende medisch gespecialiseerde gezinsvervangend tehuis voor ernstig zieke kinderen die niet meer zullen genezen.

De toegang is vrij, komt allen on dit goede doel te steunen.

Voor inlichtingen en plantendonaties: G. Koerhuis, SUCCULENTA Haarlem tel. 023-5262624

BOEKENBEURS

Aangeboden

Overcomplete jaargangen Succulenta.

Backnumbers of Succulenta.

1995	f.15,-	(zonder ver.nieuws)
1994	f.25,-	
1993	f.25,-	
1992	f.20,-	
1991	f.15,-	
1990 t/m1983	f.15,-	(per jaargang)
1982	f.10,-	
1981	f.15,-	
1980	f.20,-	
1979	f.10,-	
1978	f.10,-	
1977 t/m1962	f.20,-	(per jaargang)

Een aantal jaargangen zijn ingebonden, soms per 2 jaargangen, de prijs blijft gelijk aan de ongebonden jaargangen

Op aanvraag zijn er soms ook oudere jaargangen verkrijgbaar

Verder nog voorradig ;

Kakteen en andere Sukkulenten ; jaargangen 1981 t/m 1988 a f.25,- per jaargang alles exl. verzendkosten

TE KOOP GEVRAAGD; tweedehands boeken en tijdschriften over succulenten. De eerste keus is voor de landelijke bibliotheek, de rest wordt op de jaarvergaderingen aangeboden.

voor koop en verkoop

**W. Alsemgeest, Stadhouderslaan 3
3417 TT Montfoort tel: 0348-471083**

BIBLIOTHEEK

Hier slaagt men er ieder jaar weer in om een aantal nieuwe boeken en tijdschriften aan de bibliotheek toe te voegen.

Op dit moment zijn er meer dan 250 titels en enkele tientallen tijdschriften, waarvan een enkele al vanaf 1901.

Ook zijn een aantal wetenschappelijke boeken aanwezig. Aarzel dus niet om regelmatig een nieuwe catalogus aan te vragen. De lijst is zowel in gedrukte vorm als op floppy verkrijgbaar.

Katalogus a F.1,50/Bfr.30, voor floppydisk overleggen met Hr.Bervoets.

**W.P.C. Bervoets, Mozartstraat 108,
7391 XM Twello tel: 05712-72841**

CLICHÉFONDS.

Het clichéfonds voegt ieder jaar weer andere, meer gevarieerde en zeldzame zaden aan de lijst toe .

Het jaarlijks aangeboden ligt meestal ruim boven de 1000 soorten, vaak 1200-1300 soorten en is zeer concurrerend in prijs. Niet alleen in December, ook gedurende het jaar en voor b.v. zaadpakketjes voor verkoop op beurzen of zaaiwedstrijden verleent het fonds alle medewerking.

**Hr J. Schraets, Geuldersedijk 2, 5944 NH
Arcen. tel.: 04703-2913**

DIATHEEK.

Er zijn in de diatheek in totaal 8000 dia's aanwezig, waarvan er al zo'n 3000 geïntariseerd zijn. Om één en ander voor de gebruiker en beheerder hanteerbaar en overzichtelijk te houden worden er series samengesteld. Het streven is om van alle geslachten een serie op te zetten, maar er zijn niet van alle geslachten voldoende dia's aanwezig. Indien U dia's dubbel of over heeft neemt U dan eens contact op met de diathecaris, hij kan U dan zeggen of uw dia's een aanvulling kunnen zijn.

Op dit moment zijn de volgende series beschikbaar:

100 mooie vetplanten,	100 mooie cactussen,	200 mammillaria's,
200 echinocereï		
100 caudex vormende planten	66 euphorbia's,	100 gymnocalyciums

Hr. J. Deckers, Hertogstraat 39, 6441 HA Brunssum. Tel 045-272461

OPEN DAG

ZATERDAG 7 JUNI VAN 9.00 TOT 16.00 UUR
BEZOEK ONZE KWEKERIJ MET MEER DAN 10.000 M2 AAN CACTUSSEN EN
VETPLANTEN VAN 4 CM TOT 4 METER

HANDELSKWEKERIJ UBINK B.V.

Gespecialiseerd in cactussen
Mijnshereweg 18-20, 1433 AS Kudelstaart
tel. 0297-326880 fax. 0297-343089

Tevens plantenbeurs op de kwekerij. Inlichtingen en reserveringen bij G. Ubink
tel; 0297-326880

Op deze dag ook verkoop van potten-grond-kunstmest tegen 'kwekers
inkoop prijzen !!

De kwekerij is te bereiken door vanaf de provinciale weg N221 bij AALSMEER
in de richting KUDELSTAART te rijden. Tweede zijstraat rechts is de
Mijnsherenweg

DE AGAVE SPECIALIST

biedt de volgende soorten aan:

AGAVE: Albescens, americana, ook variegata en mediopicta, attenuata,
bovicornuta, cerulata, celsii, chrysantha, dessertii, ook compactum, ferdinandis-
regis, ferox, filifera, franzosinii, gigantea, ghiesbreghtii, goldmanniana,
havardiana, lechuguilla, lophantha, mckelveyana, meroco, compactum,
neomexicana, obscura, parasana, parryi, ook cousei, Mimbres, HK1, HK1648,
truncata, patonii, potatorum, scabra, schottii, sisallana, striata, titanota,
toumeyana, ook Bella, univittata "coerulescens, utahiensis,
ook Kaibabensis, Nevadensis, DJF1521, Victoria Regina.

(wijzigingen wegens verkoop en nieuwe voorraad voorbehouden)

Deze mooie gezonde planten zijn 2-8 jaar oud en geprijsd vanaf F3,50 per stuk .
Verder vindt u bij ons nog 450 andere soorten succulenten vanaf F2,-- per stuk

De kwekerij is iedere vrijdag en zaterdag open van 9 tot 17 uur
Noorderstraat 274a, 9611AS Sappemeer tel. 0598-395805

Cactuskwekerij Geling

Fax 0598-393253

Prive: Paulus Potterstraat 9, 9601 JP Hoogezand tel. 0598-393253

British Cactus & Succulent Society

Het Journaal van de BCSS verschijnt eenmaal per kwartaal en bevat zowel artikelen van wetenschappelijke aard als verenigingsnieuws en artikelen van lezers.

Eenmaal per jaar publiceren wij Bradleya voor de serieuze verzamelaar en liefhebber van succulenta planten.

Compleet lidmaatschap, incl. Bradleya

In de E.E.G.£ 22.00

Buiten de E.E.G.£ 24.00

Excl. Bradleya resp.£ 12 en £ 13

Overzeese bestemmingen per luchtpost. Vorige nummers verkrijgbaar.

Verdere informatie bij:

Hon. Membership Secretary

Mr P. Lewis, 1 Springwoods, Courtmoor,
Fleet, Hants GU 13 9 SU Engeland.

Postfach 1107 · D-71385 Kernen
Bundesrepublik Deutschland
Telefon 07151/41891 · Fax 07151/46728

- * meer dan 200 geslachten, meer dan 2000 soorten zeldzame planten en zaden
- * verzending over de gehele wereld
- * bezoekers en groepen zijn van harte welkom
- * onze planten- en zaadlijst ontvangt U op aanvraag tegen een internationale antwoord-coupon

CACTUSSEN - EN VETPLANTENZADEN
Schrijf vandaag nog voor GRATIS ZAADLIJST

DOUG EN VICKY ROWLAND
200 SPRING ROAD, KEMPSTON
BEDFORD, ENGLAND, MK42 8ND

**Cactus- en vetplant Kwekerij Kramer
Hegedijk 120 8404 GE Langezwaag
Tel-Fax.0513-688140
(tussen Heereveen en Gorredijk)
Geopend: ma. t/m za 10.00-18.00 uur**

TE KOOP GEVRAAGD

bent U genoodzaakt, om welke reden dan ook,
uw cactusverzameling van de hand te doen,
neem dan contact op met:

Gerrit Melissen, Korenmolen 9,
3738 WL Maartensdijk, tel 0346-213366

BLADKAKTUS

Binnenlandse en buitenlandse
boeken steeds voorradig.
Wij bestellen graag voor U.

Vraag onze Bladkaktus, een lijst met
succulente literatuur aan.

NATUUR EN BOEK

Bankastraat 10
2585 EN 's Gravenhage
tel. 070-3505648

MELOCACTUS VIOLACEUS

BESCHOUWINGEN OVER DE NATUURLIJKE HABITAT

Francisco Carrera, advocaat voor milieuzaken

Tijdens onderzoek van een "Restinga" (zandbak of zanderig gebied) en dan speciaal het gebied "Praia Seca (= droog strand) aan de noordkust van de staat Rio de Janeiro, Brazilië, vonden mijn vriend Luis Rullf en ik enkele planten die tot *Melocactus violaceus* behoren. Bij het intensief zoeken naar deze zeldzame melocactus deden we enkele interessante ontdekkingen in samenhang met deze bedreigde soort, die wij gaarne willen doorgeven.

Het groeigebied

Het onderzochte groeigebied ligt, zoals reeds aangehaald, bij Praia Seca, 300 m verwijderd van de oceaan. Het gebied is grotendeels vernietigd door ongebreidelde huizenbouw. Gelukkig kon ongeveer 20% van het gebied worden geconserveerd; daar komt een typische vegetatie voor van bromelia's, cactussen, struikachtige planten en enkele orchideeën.

Toen we in het gebied rondliepen, vonden we *Pilosocereus arrabidae*, zowel in bloei als met vruchten, en een *Selenicereus*-soort, groeiend onder een Vanilla-struik. Daarnaast zagen we enkele orchideeën, te weten *Epidendrum denticulatum*, *Epidendrum ruebneri* en *Blaetia catenulata*, alle in hun natuurlijke habitat, alhoewel sterk gereduceerd. Er werden ook enkele bromelia-soorten ontdekt. We vonden ook veel bomen met besachtige vruchten, *Vriesia*, *Clusia lanceolata* en andere, alle dicht bij het strand. In het hele terrein konden we echter geen melo's ontdekken.

De temperatuur was zeer hoog, tussen 35 en 40° Celsius. De luchtvochtigheid was erg hoog en er stond een constante bries.

Het vinden van de melo's

In het vervolg van ons onderzoek in het gehele gebied van de kleine zandbank vonden we een klein terrein met een dicht struikgewas. Toen we het terrein ingingen, vonden we tot onze verbazing en geluk, een fantastische melocactus. Bij nadere beschouwing realiseerden we ons dat het een oud exemplaar was van *Melocactus violaceus*. Het cephalium was 10 cm hoog en de plant had een diameter van 18 cm. Helaas vertoonde deze melocactus de littekens van menselijke vernielzucht. Toen we later verder in dit Restinga-gebied gingen zoeken, vonden we sommige melo's met afgebrande dorens en verbrande lichamen. Waarschijnlijk door de oprukkende rurale en stadsontwikkeling wordt veel van het land schoongeband. Dicht bij de oude melo vonden we een jonger exemplaar met een diameter van 10 cm maar nog zonder cephalium. Dat het *M. violaceus* moest zijn, kon ook uit de violette kleur van de dorens worden opgemaakt.

Gedurende ons onderzoek vonden we op ongeveer 15 m van die eerste vondst meer melo's: *M. melocactoides* (Hoffm.) DC of *M. violaceus* Pfeiffer. Alhoewel de eerste naam ouder is, prefereert Taylor (Notes on the Genus *Melocactus* (1): East Brazil, Cact. Succ. J. Gr. Brit. 1980, 42(3):63-70) de naam *M. violaceus*. (Opmerking vertaler: Carlos Rizzini van de Botanische tuin van Rio de Janeiro stelt in zijn boek *Melocactus do Brasil* (1982) *M. violaceus* als variëteit van *M. melocactoides* en onderkent daarmee, naast andere variëteiten, deze twee als aparte variëteiten van één soort).

De vindplaats van *M. violaceus*
bij Praia Seca, Rio de Janeiro
(Zandbank).
Foto's van de schrijver

M. violaceus met vrucht.

Opname op de vindplaats
van *M. violaceus* met bebou-
wing

Lokale problemen

De lokale bevolking houdt niet van melocactussen, omdat deze planten zich in het zand verschuilen, kinderen ze niet opmerken, erop trappen en hun voeten bezeeren. Het gevolg is dat de mensen de planten eruit halen en verbranden. Zij weten niet beter door gebrek aan informatie en onderricht. Er is een grote behoefte aan onderwijs gericht op het laten voortbestaan van de natuur in al haar diversiteit. En dit is mogelijk; wat gedaan moet worden is een krachtige ondersteuning door wetgeving.

Helaas brandt iedereen, en vooral de boeren en de stedenbouwers, alles plat om de vegetatie gemakkelijk te verwijderen voor hun projecten. Waarom moeten al deze gebieden ontdaan worden van hun oorspronkelijke vegetatie? En waar blijft wetgeving? Milieubescherming?

Er is dus grote behoefte aan onderwijsprogramma's voor dergelijke leefgemeenschappen. De mensen moeten doordrongen worden van het belang de natuurlijke hulpbronnen te behouden en te conserveren. Dit is een belangrijk onderdeel om de mensen bewust te maken van een serieus probleem.

De bloei

Bij het zoeken naar *M. violaceus* vonden we onder een bloeiende *Brasiliopuntia brasiliensis* nog een melo, die tot onze verrassing in bloei stond en vruchten droeg. Gezien het cephalium was het al een oude plant. We namen enkele foto's en verzamelden de vruchten. Ze waren rose; het cephalium zelf was tussen violet en rose in. Ook de bloemen waren rose. De bloeitijd schijnt tegen zonsondergang te liggen. We namen de bodemtemperatuur op; die bleek op dit moment zo tegen de avond rond de plant 56°C te bedragen. Daarbij konden we ook goed het wortelstelsel waarnemen. De wortels waren tot 5 m lang. Onder het zand vonden we een substraat van veen en humus.

Toen we verder zochten naar meer melo's kwamen we ongelukkigerwijze op een privéterrein en hoorden we geblaf. We renden onmiddellijk terug richting zee omdat we de honden aan zagen komen. De situatie was snel weer onder controle en we konden doorgaan met zoeken.

In de volgende dagen onderzochten we het gehele gebied. Thuis zaaiden we de zaden uit onder zo natuurgetroouw mogelijke omstandigheden.

Het zaaien

De ontkiemde kleine melo's groeien erg snel. Om dit te bereiken is de natuur zoveel mogelijk nagebootst. De zaailingen staan in een warme kas (35 tot 40°C) in een mengsel van 40% veen, 30% zand en 30% humus. Ik geef water met een 1:1 mengsel van een NPK-oplossing (10-10-10) en een oplossing van zeezout. Nu is het geduldig wachten op het grootworden en de bloei. Pas echter op voor het geven van te veel water.

Ik hoop dat met dit artikeltje iets is bijgedragen aan de informatie over *M. violaceus*. En dan speciaal over de moeilijke omstandigheden waaronder deze moet overleven in een veranderende natuurlijke omgeving. Laten we trachten die te behouden, want zijn we niet allen een deel van die natuur.

Vertaling: Ludwig Bercht

Ladeira do Viana 07
Santa Tereza, RJ 20.240-080
Brazilië

PEDIOCACTUS SIMPSONII

SSP. IDAHOENSIS SSP. NOV.

IDAHO CACTUS

Fritz Hochstätter

In dit artikel wil ik U een nieuwe ondersoort uit het Rocky Mountain subalpine bos in Zuid-Idaho en het aangrenzend gebied in Nevada en Utah voorstellen. Tienjarig veldonderzoek aan meer dan 150 populaties in Idaho, Wyoming, Colorado, Utah, New Mexico, Arizona en Nevada, observaties aan uit zaad van de verschillende groeiplaatsen gekweekt materiaal, alsmede zaadonderzoek uitgevoerd door Henzschel, leidden tot de overtuiging dat de onderhavige planten tot een apart taxon behoren.

Beschrijving:

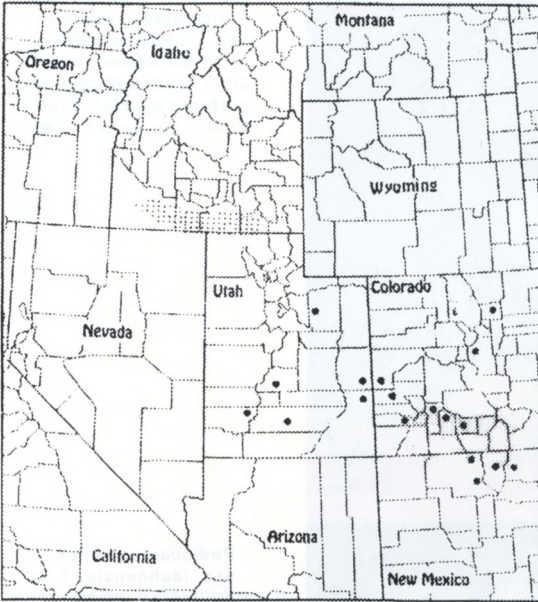
Lichaam enkelvoudig, bolvormig later enigszins ovaal, 3-35 cm hoog, 3-20 cm diameter, ook groepen vormend met 20-30 koppen en tot 60 cm breed; epidermis

groen tot grijs; vezelige wortels, vertakend net onder de oppervlakte of diep in de bodem, tot 70 cm lang; tuberkels ovaal, 12 mm lang, 5 mm hoog; areolen in het midden van de tuberkels, wit tot grijs, rond tot ovaal, verdwijnen bij volwassen planten; middendorens 6-10, tot 30 mm lang, variabel in lengte, recht tot enigszins gekromd, aan de basis 1,2 mm dik, naar de punt toe dunner wordend, rood, bruin, zwart, goudgeel of grijs; randdorens 8-15 (18), tot 22 mm lang, onregelmatig gespreid, wit tot grijs, jonge dorens aan de punt roodachtig, crèmekleurig of goudgeel.

Bloemen klokvormig, rond om de schedel verschijnend, op volwassen planten 20-25, geurend (dit gewoonlijk niet bij ssp. *simpsonii*), geel, groenig of bruinachtig.

Corpus solitarium, globosum, adultum ovoideum, 3-35 cm longum, 3-20 cmc diametiens, proliferans cum 20-30 capitibus et ad 60 cm diametiens; epidermis viridis ad cana; radices fibrosae et sub ipso solo vel alta in terra ramosae, ad 70 cm longae; tubercula ovalia, 12 mm longa et 5 mm alta; areolae albae ad canae, rotundae ad ovales mediis in areolis, in plantis adultis absunt; spinae centrales 6-10 divaricatae, ad 30 mm longae sed longitudine variantes, rectae ad paulo curvatae, in basi 1,2 mm diametientes, in acumen attenuatae, rubrae, brunneae, nigrae, aureae vel canae; radiales 8-15 (-18) ad 22 mm longae, irregulariter divaricatae, albae ad canae, acuminibus novis rubrescentibus, cremeis vel aureis; flores campanulati circum apicem, 20-25 in plantis adultis, olentes (quod normale non est in subspecie simpsonii) 10-20 mm longi, 3 mm diametientes, flavi, viridescentes, brunnescentes, raro subrosei; folia perianthii exteriora lanceolata ad rotundata, saepe lacinata, 10-20 mm longa, 3 mm diametientia, flava, viridescencia, brunnescentia, raro subrosea striis medialibus rubrobrunneis vel viridescens; interiora lanceolata, 10-25 mm longa et 5 mm lata, flava, viridescencia, brunnescentia; filamenta ad 2 mm longa, flava vel viridia; antherae 0,8 mm longae, flavae; stylus ad 12 mm longus, flavus vel viridis, stigmatibus 6-8, 1 mm longis, flavis vel viridibus; fructus ad 10 mm diametiens, globosus, viridis, maturus sufflavus ad rubrobrunneus, irregulariter scinditur et siccatur, 10-50 (-100) grana continet; semen verrucosum canum ad nigrum, 2 mm longum et 1,3 mm latum et crassum est; multos per annos fertilis est. Floret a fine mensis aprilis ad initium mensis junii, semina 4-6 hebdomadibus maturescunt.

Habitat in Idaho meridionali, U.S.A. Holotypus depositus sub numero fh 9.6, Cotterell Mts. Idaho in SRP (herbario Boise, Idaho, USA).

Verspreidingsgebied:

- *P. simpsonii* ssp. *idahoensis*
- *P. simpsonii* ssp. *bersonii*

tijn; Rocky Mountain subalpine bos in Zuid-Idaho (hoofdgebied), in het grensgebied van Idaho en Nevada en Idaho en Utah. Andere aangetroffen succulenten zijn: *Opuntia polyacantha*. De planten groeien op hoogten van 900-2500 (2700) m. Tot deze ondersoort behoren de veldnummers fh 9, 9.0, 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.6, 9.7, 9.8, 9.9, 9.1.3, 9.1.4 en 66.3.0.

In vergelijking tot ssp. *simpsonii* kunnen voor *Pediacactus simpsonii* ssp. *idahoensis* de volgende verschillen worden genoteerd (tussen haakjes de waarden voor ssp. *simpsonii*): middendoers 6-10 (4-12), randdoers 8-15 (10-35), groepen vormend (meestal enkelvoudig), alleen in Zuid-Idaho en aangrenzend Nevada en Utah voorkomend (Colorado, Wyoming, Utah, New Mexico en Montana).

De planten groeien meestal in een vulkanisch substraat en vertonen geen omgevingsaanrakingen. De hooglandflora met zijn lage struiken en grassen domineert het terrein. De groeiplaatsen liggen voornamelijk in ontoegankelijk terrein met nog onberoerde natuur, in de volle zon op zuidelijke hellingen of boven op de bergen. Sommige populaties die op de hogere bergtoppen (alpine toendra gebied) voorkomen, staan bloot aan extreme weersomstandigheden met ijzige winden en sneeuwstormen, vaak al vanaf september. Juist in deze onherbergzame gebieden biedt de bloeiperiode van deze cactussen een contrastrijk panorama op de nog met sneeuw bedekte rotsen.

De populaties die voorkomen in de dorre sagebrush-gebieden in Elko County

tig, zelden bleekrose, knoppen bij het verschijnen roodbruin tot groen, buitenste bloembladeren lancetvormig tot gerond, soms gefransd, 10-20 mm lang, 3 mm breed, geel, groenachtig of bruinachtig, zelden bleekrose, met roodbruine of groenachtige middenstreep; binnenste bloembladeren lancetvormig, 10-25 mm lang, 5 mm breed, geel, groenachtig of bruinachtig; stijl tot 12 mm lang, geel of groen, 6-8 stigmalobben, 1 mm lang, geel tot groen; helmraden geel, groen, tot 2 mm lang, helmhokjes geel, 0,8 mm lang.

Vrucht rond, tot 10 mm lang en breed, groen, bij rijpheid lichtgeel tot roodbruin, onregelmatig openscheurend of verdroegend.

Zaad met knobbels, grijs tot zwart, 2 mm lang, 1,3 mm breed en dik.

Bloeiperiode: einde april tot begin juni, rijping van de zaden 4-6 weken, aantal zaden per vrucht 10-50 (100). De zaden blijven vele jaren kiemkrachtig.

Holotype fh 9.6, Cotterell Mountains, Idaho, op 22-8-1996 gedeponereerd in Herbarium Boise, Idaho, USA (SRP).

Verspreidingsgebied: Great Basin woest-

Pediocactus simpsonii
ssp. *idahoensis*, Cotterell Mountains, Idaho, 2000 m (fh 9.6), gefotografeerd op 15-5-1996. Foto's van de schrijver

Pediocactus simpsonii
ssp. *idahoensis*, Twin Falls Area, Idaho, 1850 m (fh 9.9), opgenomen op 20-5-1996

Pediocactus simpsonii
ssp. *simpsonii*, Ely Area, Nevada, 2000 m (fh 35)

Pediocactus simpsonii
ssp. *simpsonii* fa.
prairie, Carbon, Wyo-
ming, 2250 m (fh
76.2). Foto Muehl, mei
1996

en in Box Elder County, centraal Nevada en ten zuiden daarvan, behoren tot *Pediocactus simpsonii* ssp. *simpsonii*. De populaties in het grensgebied van Idaho en Oregon in zuidwestelijk Idaho, als ook die in centraal en oostelijk Idaho, moeten nog nader worden bestudeerd. De planten uit de gresdriehoek Washington/Oregon/Idaho nabij het samenvloeien van de Salmon River en de Snake River, behoren tot *P. nigrispinus* ssp. *nigrispinus* (fh 9.5). In centraal Idaho, nabij de grens met Montana, komt *P. simpsonii* ssp. *indranus* voor.

Voor hun inzet bij het veldonderzoek bedank ik de heren Beaston, Muehl, Norton en Wells. De heer Theunissen dank ik voor de Latijnse diagnose, de heer Hentz-

schel voor de zaadonderzoeken en de heer Bercht voor de vertaling.

Literatuur

- Mancuso, M. & K. Moseley (september 1991) - Summary of 1991 surveys for threatened, endangered and sensitive plants in the Hells Canyon national recreation area, Idaho departement of fish and game, Boise, Idaho, USA
- Mancuso, M. & K. Moseley (december 1994) - Vegetation description, rare plant inventory, and vegetation monitoring for Craig Mountain, Idaho, USA.
- Hochstätter, F. (1995) - The genera *Pediocactus*, *Navajoa*, *Toumeyea* revised, Druckbild gmbh, Titisee-Neustadt, Duitsland.

Vertaling: Ludwig Bercht

Postfach 510, D 68242 Mannheim, Duitsland.

Summary:

A new subspecies of *Pediocactus simpsonii*, *Pediocactus simpsonii* ssp. *idahoensis*, was studied and described by the author, based on his study of this new taxon in the field and in cultivation over the last 10 years.

Pediocactus simpsonii ssp. *idahoensis* occurs in southern Idaho, in Rocky Mountain subalpine forest, and extends into the border areas with the neighbouring states of Nevada and Utah.

The new subspecies is distinguished from the type by the way of its central spines (6-10, compared to 4-12 in ssp. *simpsonii*), radial spines (8-15 (18), compared to 10-35 in ssp. *simpsonii*), larger habit (often forming clumps of 20-30 heads and 60 cm diameter), and perfumed flowers, which are normally yellow.

HET GESLACHT THELOCACTUS

13. THELOCACTUS BICOLOR-VORMEN UIT HET OOSTEN VAN HET VERSPREIDINGSGBIED

Wim Alsemgeest, Rob Bregman en Rikus van Veldhuisen

In de afgelopen drie afleveringen van deze serie zijn achtereenvolgens de bicolor-vormen uit het noord-westelijk, noordelijk en centrale deel van het verspreidingsgebied aan de orde gekomen. In aansluiting daarop zijn nu de oostelijke vormen aan de beurt.

Foto 1 : *Thelocactus bicolor* var. *schwarzii*.
Foto's Wim Alsemgeest

De oostgrens van het verspreidingsgebied van het bicolor-complex loopt voor een groot deel door de staat Nuevo Leon in Noordoost Mexico. In dit gebied, en zelfs nog verder oostelijk tot in de aangrenzende staat Tamaulipas, groeit een aantal interessante bicolor-vormen dat het bespreken waard zijn.

Thelocactus bicolor var. *schwarzii* (Backbg) Anderson.

Het bijzondere van var. *schwarzii* is dat hij lange tijd bekend stond als enige bicolor-vorm die buiten het totale groeigebied van *T. bicolor* voorkwam. De plant is namelijk afkomstig uit de staat Tamaulipas, ten zuiden van Liera. Later werd een ander soortgelijk buitenbeentje ontdekt: de variëteit *commodus* die noordelijker in de staat Nuevo León groeit. Backeberg beschreef in 1950 *Thelocactus schwarzii* als nieuwe soort. Anderson maakte er in 1987 een variëteit van *T. bicolor* van.

De plant, genoemd naar zijn ontdekker F. Schwarz, is destijds in Europa ingevoerd door de Zwitserse firma Kaktimex Turgi. Veel van dit oorspronkelijke materiaal is nog volop in omloop (foto 1).

In tegenstelling tot vele andere bicolor-vormen is de var. *schwarzii* opvallend weinig variabel en daardoor gemakkelijk te herkennen en te onderscheiden van andere bicolor-vormen. De planten worden niet bijzonder groot, tot zo'n 9 cm breed. Bij jonge planten ontbreekt de middendoorn en staan de randdoorns plat tegen het lichaam gedrukt. Hierdoor ziet de plant er 'rond' uit. Soms ontstaat later een middendoorn. Ook groeien dan één of twee randdoorns sterk uit en krommen zich over het vegetatiepunt. Glass en Foster berichtten dat deze soort in enorme hoeveelheden groeit op de vindplaats. De bloeiwijze is bijzonder fraai, vrij groot en driekleurig, met een rode stamper en een rode kelk.

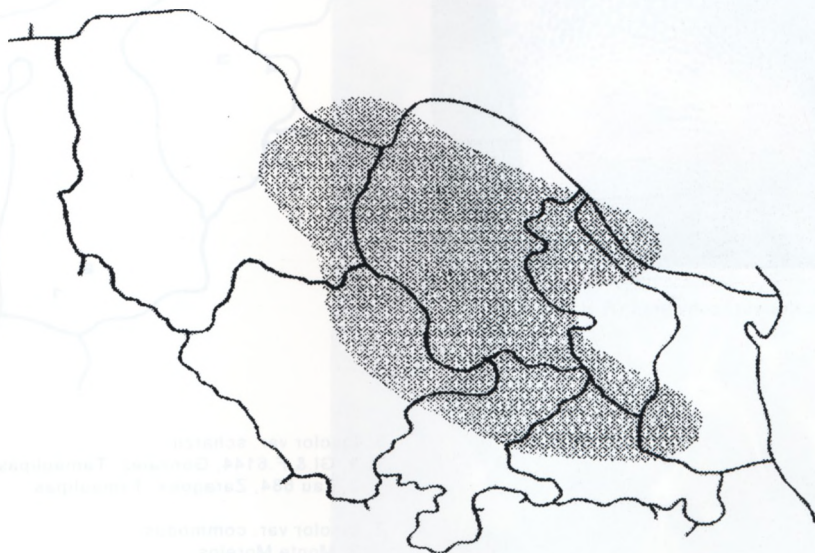
***Thelocactus bicolor* var. *commodus* Haas.**

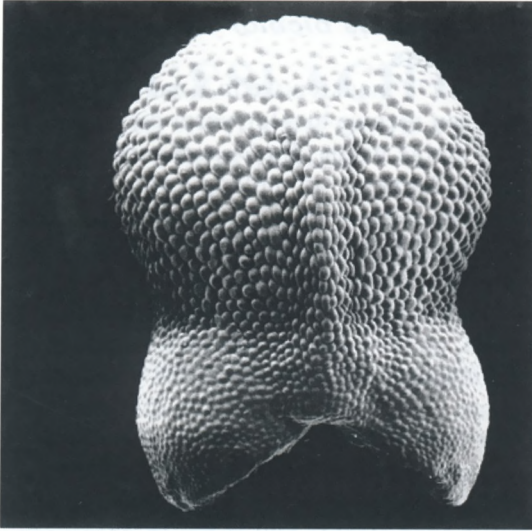
In 1979 maakten we in KuaS kennis met een nieuwe bicolor-vorm die onder de voorlopige naam '*Thelocactus* species Monte Morelos' in omloop kwam. In 1988 werd deze plant door zijn ontdekker R. Haas beschreven als *Thelocactus bicolor* var. *commodus* (foto 2).

Monte Morelos ligt in de staat Nuevo León, ca. 400 km ten noorden van de standplaats van var. *schwarzii*. Ook deze plaats ligt buiten het verspreidingsgebied van *T. bicolor*. De variëteiten *schwarzii* en *commodus* zijn daarmee de meest oostelijke bicolor-vormen. Beide standplaatsen liggen slechts 500 m boven zeeniveau; het regent er meer dan in de gebieden waar andere bicolor-vormen groeien.

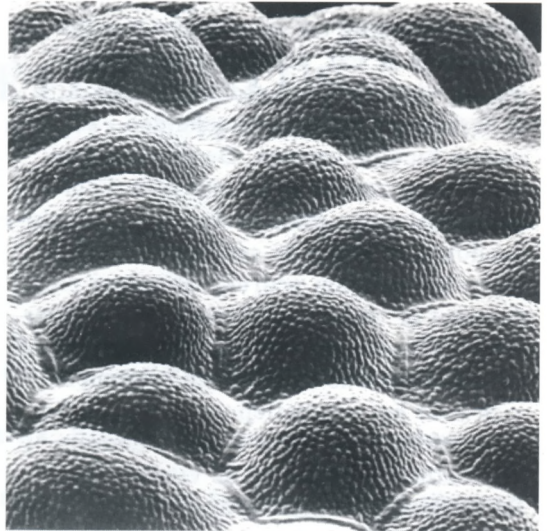
Deze vorm blijft vrij klein, ongeveer 4 cm hoog en 6 cm breed. De plant is weinig variabel en vrij makkelijk te her-

Het enorme verspreidingsgebied van *Thelocactus bicolor*

SEM-opname van zaad van *Thelocactus bicolor* var. *commodus* (R.Haas, 1988). Achteraanzicht (40x)

Detail van het zaaddoppervlak van *T. bicolor* var. *commodus*. Vergroting 330 x

Thelocactus bicolor var. *schwarzii* (R.Haas, 1988). Vergroting 35x

Verspreidingsgebied

- T. bicolor* var. *scharzii*
 1. Gl. & F. 6144, Gonzalez, Tamaulipas.
 2. Lau 684, Zaragosa, Tamaulipas
- T. bicolor* var. *commodus*
 - 3 Monte Morelos.
- T. bicolor* de Tanquecillos
 4. Tanquecillos.

kennen. Hij verschilt van de var. *schwarzii* door een kleiner aantal ribben, de donkergroene kleur van het plantenlichaam, veel minder randdoorns en een tot 3.5 cm lange middendoorn die naar beneden gebogen is.

Thelocactus bicolor de Tanquecillos.

Het plaatsje Tanquecillos ligt in de Oost-Mexicaanse staat Nuevo León. Aan jonge planten, gezaaid in 1985, kunnen we tot dusver geen bijzondere kenmerken ontdekken. Zaailingen zijn lichtgroen van kleur en hebben lange en dunne doorns. Het ziet er naar uit dat dit ook zo maar een *T. bicolor*-vorm is.

Veldnummers:

T. bicolor v. *schwarzii*
Lau 684 Zaragoza, Tam.
Gl. & F. 6144, Gonzalez

(Wordt vervolgd)

Literatuur:

- Backeberg, C. (1950) - *Thelocactus schwarzii* sp. nova Cact. Succ. J. (G.B.) 12 (4): 81.
Fiedler, M. (1969) - Steckbrief *Thelocactus schwarzii*. K.u.a.S. 20: 61.
Haas, R. (1979) - Wir stellen vor! Ein neuen *Thelocactus*. K.u.a.S. 30 (12): 296.
Haas, R. (1988) - *Thelocactus bicolor* (Galeotti) Br. & R. var. *commodus* Haas. K.u.a.S. 39 (4): 86-87.
Schappacher, A. (1970) - Variationen in der Blütenfarben. K.u.a.S. 21 (1) 10-11.
Subik, R. Riha, J. (1978) - *Kaktusy* 14 (2) 27-31.

p/a Stadhouderslaan 3, 3477 TT Montfoort.

Foto 2 : *T. bicolor* var. *commodus*

SUKKELEN MET SUCCULENTEN (SLOT)

Peter van der Puijl

Oktober 1996

De eerste twee weken was ik er niet en daardoor genoten de planten van een vakantie. Niemand viel ze lastig en dat is ze kennelijk prima bevallen want toen ik half oktober weer terugkwam van mijn snoepreisje door Namibië en Zuid-Afrika, stonden er nog planten te bloeien. Dit waren onder meer *Pleiospilos leipoldtii* met zijn sterke kokosgeur en *P. purpusii*. Ik geloof trouwens, dat ze nu weer anders heten maar dat kan ik niet allemaal bijhouden.

Ook *Lithops optica* var. *rubra* (die mooie rode) krijgt nu knoppen, waaruit zijn witte bloemen straks weer te voorschijn komen. Een plant, die ik het afgelopen voorjaar in Engeland kocht, komt nu tot leven en daarbij heb ik het over *Euphorbia tuberosa*. De gehele zomer was het een kale stronk en ik dacht, leeft hij nou of niet? Er zitten nu weer volop bladeren op de top en maar afwachten of er bloemen komen. Ik

kan daar trouwens niet veel mee doen, want ik heb er maar één plant van en je moet er een vrouwelijke en een mannelijke plant van hebben om ze te kunnen bestuiven. Een lesje dus voor de volgende keer, koop van euphorbia's meer dan één plant! Maar denk erom: euphorbia's zijn meestal niet goedkoop. Deze kostte vijf pond! In Johannesburg waren er op de plantenbeurs ook aardig wat van deze planten te koop, vooral veel medusa-achtigen. Hier waren de prijzen erg laag, omgerekend meestal zo'n 4 à 5 gulden. Daarom kon ik de verleiding niet weerstaan en zo kwam ik met ongeveer 30 euphorbia's terug. Wel was het een heel werk om ze in krantenpapier te verpakken. Voor mijn twee kleinzoons kocht ik elk een rugzak met schuimplastic voering en daar deed ik de planten in en zo gingen ze in de koffer. Voordat ik naar het vliegveld ging, bracht ik eerst een groot pakket van bijna 9 kilo met kleren, stenen en schoenen naar het postkantoor om ze

Paarl, *Aloe haemanthifolia*.
Foto's van de schrijver

per zeepost naar huis te sturen. Ik had anders voor mijn planten en souvenirs niet genoeg ruimte in de koffer. Toch zeiden ze, in Kaapstad bij het inchecken, dat mijn bagage veel te zwaar was. Ik zei dat ik daar echt niets van begreep en aan het eind van het liedje ging alles zonder bijbetalen mee! Ik had voor uitvoer- en invoerpapieren gezorgd, maar daar werd nergens naar gevraagd. Zonder problemen kwam ik met al mijn spullen weer thuis.

November 1996

Er bloeien nu een paar aloë's in de kas, onder andere *A. albiflora* en *A. jucunda*. Ik probeer deze soorten met elkaar te kruisen en als dat lukt ben ik benieuwd naar de kleur van de bloemen. Ik ben dan wel weer twee jaar verder. Ook *A. fragilis* krijgt nu twee lange bloeistengels. Het is een mooie kleine, donkergroene aloë met smalle gevlekte bladeren en een paar uitlopers. De bloemstengels zijn al ruim 30 cm hoog en de bloemen worden rood met groene punten. Volgens het etiket van Brookside Nursery, waar ik hem kocht, komt hij uit Madagascar en dat verklaart, waarom hij nu bloeit. De naam *fragilis* duidt erop, dat hij "breekbaar" is, de bladeren zouden er gemakkelijk afbreken, iets wat ik uitprobeerde. De bladeren zijn echter tamelijk vlezig en taai. Hoe zit dat nu, heeft de plant de goede naam of is hij in cultuur soms taaier?

Ik ben nu begonnen met de meegebrachte planten uit Zuid-Afrika (voornamelijk aloë's en euphorbia's) op te potten in bijna puur steenslag met wat klei, zand en beendermeel er door. Ze staan nu in een slaapkamer met 12 uur per etmaal kunstlicht erboven. Tot nu toe komen ze allemaal aan de groei en van een grote *Euphorbia tortirama* met vele zaadbessen (daarom kocht ik hem juist) heb ik nu zo'n 20 zaden geogst. Elke bes had meestal maar één, zelden twee rijpe zaden, die vrij groot waren en licht van kleur. Ze lijken veel op obesazaden maar wel groter.

Ook ben ik nu weer aan het zaaien, want ik kocht daar in Afrika veel zaden, vooral van aloë's. In Richtersveld zag ik duizenden *A. pearsonii* staan, prachtige planten. Toen men in de Karoo-tuin zaden van deze plant verkocht, wilde ik graag proberen ze te zaaien. Ze schijnen in cultuur niet zo gemakkelijk te zijn en daarom zijn ze hier ook niet vaak in kassen te zien.

Wel, tegelijk gezaaid met diverse andere aloë's viel het me op, dat ze snel kiemen. Na 14 dagen heb ik er al zo'n 10 zaailingen van, terwijl de meeste andere aloë's nog niet aan het kiemen toe zijn of er net mee beginnen. Nu maar afwachten hoe dat verder gaat, want daar, waar ze in de natuur groeien, kan het soms ruim 50 °C. zijn en gortdroog. Ik zal voorzichtig met de luchtvochtigheid moeten zijn en ze vrij snel moeten verspenen om ze in de drogere lucht te kunnen houden.

Er bloeien nu drie *Crassula alstonii* die ik uit Zuid-Afrika heb meegenomen. Daar hadden ze al kleine stengeltjes. Nu staan ze in bloei met stengeltjes van ongeveer 3 cm en kleine gele bloemetjes van zo'n 2 mm doorsnede. Ik heb ze met een klein penseeltje bestoven en maar weer afwachten of er enz.

In Johannesburg werd tijdens het congres een nieuw boek uitgegeven. Het heet: 'Guide to the Aloë's of South Africa', een schitterend naslagwerk over aloë's, waar ze zijn ingedeeld naar hun uiterlijk, dus boomaloë's, kruipende aloë's, dwergaloë's enz. Elke soortbeschrijving wordt vergezeld van prachtige kleurenopnames, zowel van de plant als zijn omgeving, (met een duur woord: habitat). Ook een foto van de bloem staat er bij. Telkens wordt ook aangegeven, waar hij voorkomt en zijn status: zeldzaam, bedreigd, veel voorkomend en dergelijke. Ik liet het aan onze bibliothecaris zien en heb hem hopelijk zo (gek) enthousiast gekregen, dat hij het ook voor onze succulenta-bibliotheek aanschaft. Ik ben afgelopen zaterdag naar de Oranjerie in Den Helder geweest om samen met

de voorzitter daar een bijeenkomst voor de afdeling te regelen. Dit gaan we doen temidden van de vele planten in de kas, kan het beter? De kassen zien er prima verzorgd uit en de succulentenafdeling is een lust voor het oog (en de vingers) geworden. Vooral dankzij de medewerking van twee leden van onze afdeling, namelijk Luub Kramer en Wim Lohrengel, die laten zien dat je ook een publieke verzameling met veel plezier kunt houden. Dit is voor onze streek een prachtige gelegenheid om cactussen en vetplanten met vele andere plantensoorten in een grote kas te bewonderen. Als je in deze buurt komt, ga er eens heen. Er zijn ook veel planten voor zeer lage prijzen te koop, mijn sukkels nog aan toe, wat wil jullie nog meer?

Voor informatie kan men altijd bij eerder genoemde personen in Den Helder of bij mij terecht.

December 1996

In mijn kas is het weer propvol en het is dus dringen geblazen. Ook alle niet winterharde planten uit de tuin staan er weer in en dat zijn er nogal wat. Ook worden ze elk jaar weer groter. Ik heb in de kas twee elektrische ventilatorkachels staan, één van 1000 watt en één van 1000/2000/3000

watt (instelbaar). De laatste moet de kas op zo'n 10°C houden, de andere springt alleen bij in geval van nood en draait meestal niet. Ze staan apart, zodat de gehele kas verwarmd wordt.

Het is nu eind december en het zonnetje schijnt. De temperatuur is in de kas 25 °C, hoewel het buiten min 5°C is. Er bloeien nu twee aloë's, namelijk *A. bakeri* en *A. fragilis*, eens kijken of ik ze kan kruisen.

Ook bloeit nu een pol *Lithops optica* var. *rubra* met witte bloemen, door de meestal lage temperatuur gaat de bloei erg langzaam. Ook zie ik parse bloemen bij *Gibbaeum dispar* zoals elk jaar.

Een *Fenestraria rhopalophylla* bloeit nu ook met witte bloemen, meestal krijg ik die alleen in de nazomer te zien.

Een geënte *Neoporteria gerocephala* heeft haar hele kop bedekt met buisvormige rose bloemen, schitterend kontrasterend met zijn bijna zwarte dorens.

Ook enige euphorbia's staan in bloei bijvoorbeeld *E. aeruginosa* met nieuwe blauwe stammetjes waarop felgele bloemetjes pronken. Verder *E. pillansii* met bloemen, terwijl zij bijna tegen de niet afgeschermde ruit staat en het dus soms behoorlijk koud moet hebben.

E. tuberosa bloeit niet, maar heeft wel weer een krans van blauwe bladeren. Zij staat gortdroog, anders ben ik haar zo kwijt.

Verder ben ik bezig met het uitwerken van allerlei gegevens van mijn Afrika-tocht, zoals het maken van een lijst van de 500 dia's, gegevens over de plaats waar ze zijn gemaakt en wat staat erop, een hele klus. Als je dat maar uitstelt, wordt het steeds moeilijker om je alles weer te herinneren. Ook mijn dagboek en de video-opnames

moesten bekeken en geïnventariseerd worden. Voorlopig ben ik even zoet. De volgende stap is het voorbereiden van een lezing. Op internet heb ik nu een eigen pagina, waarop ook foto's zijn afgebeeld van mijn reis. Zoek het maar op onder www.mace.demon.co.uk/puyl/puyl.html als je ook het net op kunt. Dat was dan een vol jaar wel en wee van een eilandbewoner. Veel plezier tijdens het succelen met je eigen planten.

Ada van Hollandstraat 3, 1791 HJ Den Burg

BOEKBESPREKING

Copiapoa in their environment door R. Schulz en A. Kapitany, Southbank Book, AustraliN, ISBN 0646287028. Prijs US \$ 85 + \$10 verzendkosten. Te bestellen bij Copiapoas, Box 40, Teesdale, VIC 3328, AustraliN, e-mail: copiapoa@iaccess.com.au of fax 00-61-3-97061425; betaling door vermelding van creditcardtype (Visa of Mastercard), nummer, vervaldatum en handtekening of per bankcheque.

Met zijn 231 kleurenfoto's, 176 pagina's in het staand formaat 21x28 cm en hard kaft, ziet het boek er prachtig verzorgd uit. In de eerste vijf hoofdstukken gaan de auteurs in op de leefomstandigheden van copiapoa's in de natuur, de omgeving waarin ze voorkomen en de opbouw van de planten zelf. Een hoofdstuk gaat in op de cultuur van deze planten.

Het belangrijkste deel van het boek zijn de volgende vijf hoofdstukken, waarin de auteurs hun veldervaringen van twee studiereizen en nadere studies weergeven. Elk hoofdstuk beslaat een bepaald gebied. De soorten die aan de orde komen zijn : *Copiapoa cinerascens*, *C. cinerea* (met

daarbij *C. columna-alba*, *C. tenebrosa*, *C. longistaminea*, *C. haseltoniana*, *C. gigantea*, *C. eremophila*, *C. albispina*, *C. krainziana* en *C. atacamensis*), *C. desertorum* (incl. *C. rupestris*), *C. grandiflora*, *C. humilis* (incl. *C. esmeraldana*), *C. laui*, *C. marginata*, *C. serpentisulcata*, *C. solaris*, *C. varripinata* en een species nov. Alhoewel de vijf gebieden vrijwel het gehele verspreidingsgebied van het geslacht copiapoa omvat, ontbreken enkele namen, die bekend zijn in de literatuur en waarvan sommige zelfs een erkende status bezitten.

Dat is dan ook het manco van het boek. Het geeft geen taxonomisch overzicht van het geslacht, noch gaat het in op de taxonomische historie. Dit maakt het boek tot een superieur reisverslag met via de foto's en tekst goede indruk van de planten en hun omgeving maar het blijft ver van een monografie van het geslacht.

Tezamen met het boek kan ook vindplaatsaad besteld worden; voor \$ 50 ontvangt men 20 volledig gedocumenteerde porties zaad.

Ludwig Bercht

SUCCULENTENNIEUWTJES

Ton Pullen

Bradleya 13 [1995], het jaarboek van de **British Cactus and Succulent Society**, (vervolg)

L. Newton brengt een nieuwe soort uit Kenya: *Ceropegia intracolor*.

Een lang en uitvoerig artikel over *Rhipsalideae*, van W. Barthlott & N.P. Taylor, is bedoeld als voorzet voor een monografie over deze onderfamilie. Het resultaat is een soort checklist van soorten, met determinatiesleutels.

C.L. Scott komt traditiegetrouw weer met een nieuwe *Haworthia*: *H. joeyae*.

Interessant vond ik de bijdrage van Steven Hammer over het geslacht *Marlothistella*. Uit eigen ervaring weet ik, dat er zaad van in omloop is, dat goed kiemt en betrekkelijk snel bloeiende planten levert.

R. Crook & R. Mottram starten met een *Opuntia*-index, een lijst met alle in dit genus gebruikte namen. In dit nummer de soorten, beginnend met de letters A-B.

Bradleya 14 [1996] brengt een sleutel voor het determineren van *Lithops*, van de hand van J. Clark. Een nuttig artikel, met mooie foto's!

U. Meve & M. Teissier publiceren een nieuwe soort uit de *Asclepiadaceae*-familie: *Cynanchum sigridiae*, afkomstig van Madagascar.

E. van Jaarsveld & S. Hammer brengen een nieuwe soort uit de middagbloemfamilie, *Gibbaeum johnstonii*, voor het voetlicht. Deze soort is afkomstig uit de Little Karroo.

Taylor & Iliff brengen enkele notities over de nomenclatuur van Zuid-Amerikaanse *Opuntioideae*. Iets dergelijks, maar dan over *Aizoaceae*, doet H. Hartmann, een uitvoerig artikel. J. Mauseth gaat uitvoerig in op de vergelijkende anatomie van de *Cereeae* en *Browningieae* [beide onderfamilies van de *Cactaceae*].

G. Rowley voert enkele taxonomische wijzigingen door: *Portulacaria pygmaea* wordt *Ceraria pygmaea*; *Kleinia schwartzii* wordt *Senecio mweeroensis* fa *schwartzii*; *Solanecio tuberosus* var. *pubescens* wordt *Senecio tuberosus* var. *pubescens* en de hybride *Senecio articulatus* x *S. rowleyanus* heet voortaan *Senecio Hippogriff*. G. Williamson beschrijft een nieuwe soort uit het genus *Bulbine*: *B. lamprophylla*, een miniatuurte uit Namaqualand.

C.L. Scott komt met de beschrijving van de nieuwe *Haworthia venusta*, afkomstig van de oostelijke Kaaprovincie.

Een nieuwe *Dorotheanthus*, *D. ularis*, wordt voorgesteld door F.A. Brusse.

Een artikel van L.E. Newton over het genus *Brachystelma* in Oost-afrika, bevat onder meer de nieuwbeschrijving van *B. pellacibellum*, een soort uit Kenya.

R. Crook & R. Mottram publiceren deel 2 van hun *Opuntia*-Index. Alles bij elkaar weer 144 pagina's succulenten-leesvoer!

Aloe, het tijdschrift van de zuidafrikaanse vetplantenvereniging [33 - 2/3, 1996] bevat een artikel van Toelken over *Carpobrotus* in Australië.

Interessant is ook de verhandeling over de evolutie van aloes, door Viljoen en van Wijk. Niet alleen de morfologie wordt hier gehanteerd, maar ook het belang van chemische stoffen in [delen van] de plant wordt geaccentueerd.

Over de criteria voor de classificatie van *Stapelia*'s schrijft D. Plowes een uitgebreid artikel.

R. Peckover brengt de genera *Tenaris* en *Macropetalum* onder in *Brachystelma*: *Tenaris rubella* wordt *B. rubellum*, *T. chlorantha* wordt *B. chloranthus*, *Macropetalum filifolium* wordt *B. filifolium* en *M. burchellii* wordt *B. burchellii*.

E. Kirschnek schrijft over cactussen in Pa-

tagonie en R. Uis geeft een 'update' over de verspreiding van *Lithops*.

J. Schollenberger gaat in op de succulente caudiciforme planten van Zuidafrika.

B. Chinnock houdt zich bezig met het geslacht *Disphyma*.

F. Venter geeft een overzicht van de *Dracaena*'s in Zuidafrika.

M.B. Bayer gaat in op de vraag wat een soort precies is in het geslacht *Haworthia*.

De verspreiding van de succulente flora van het gebied rondom de Rode Zee is het onderwerp van een bijdrage van D. Ploewes.

In het Tsjechische tijdschrift **Kaktusy** [32 - 4, 1996] brengt R. Slaba een nieuwe variëteit van *Denmoza*: *D. rhodacantha* var. *diamantina*, afkomstig uit de Canyon Rio Diamante in Argentinië.

Het Italiaanse **Piante Grasse** [16 - 3, 1996] brengt onder meer een fraai geïllustreerde bijdrage van R. Kraus over monstrositeiten in Chileense cactussen. F. Hochstätter is toe aan deel 4 van zijn *Sclerocactus*-revisie. De weinig bekende *Mammillaria brachytrichion* wordt in woord en beeld voorgesteld door M. Afferni. C. Zanovello & L. Battaia brengen een artikel over *Pedilanthus macrocarpus* in Baja California

Een schitterend geïllustreerd verhaal over *Aporocactus* in de Mexicaanse deelstaat Veracruz komt uit de pen van M. Chazaro & P. Hernandez de Chazaro.

Het Amerikaanse **Cactus & Succulent Journal** [68 - 6, nov./dec. 1996] opent met de laatste aflevering van het South American Cactus Log, door Alfred Lau. Deze onregelmatig verschijnende serie begon in 1978 en hierin verhaalde Lau van zijn omzwervingen in Zuid-amerika, op zoek naar cactussen. In deze laatste aflevering toch nog een verrassing: Foto's van de in 1994 gepubliceerde *Eriocyse laui* Lüthy. Aan het slot van dit verhaal vraagt Lau zich af

of er ook cactussen zullen zijn in de hemel. Als dat zo is zullen er veel voorzien zijn van een Lau-nummer!

E.F. Anderson houdt zich bezig met het geslacht *Opuntia* op de Galapagos-eilanden, ook voor *Opuntia*-haters een schitterend verhaal!

G. Marx brengt een nieuwe soort: *Euphorbia astrophora*, afkomstig uit de oostelijke kaaprovinsie in Zuid-afrika.

In Australië verscheen een nieuw boek, *Copiapoa in their environment*, 176 p.; 230 kleurenfoto's. Het kost \$ US 85,00 en is te bestellen bij PO Box 40, Teesdale, Victoria 3328, Australia.

In het **British Cactus & Succulent Journal** [14 - 4, dec. 1996] staat een bijdrage van L.E. Newton over een tweetal *Sedum*-soorten uit Kenya, te weten *Sedum ruwenzoriense* en *S. mayeri-johannis*.

F. Hochstätter is toe aan deel 3 van zijn verhandelingen over *Sclerocactus*.

C. Glass en S. Arias publiceren *Strombocactus disciformis* var. *esperanzae*, afkomstig uit de Mexicaanse deelstaat Guanajuato.

Het Duitstalige **Kakteen und andere Sukkulanten** [48 - 2, febr. 1997] brengt een aardig artikel van H. Buathier over vroegbloeiende *Mammillaria*-zaailingen. Veel soorten blijken al als 1- of 2-jarige plant te kunnen bloeien.

J. Lüthy publiceert de nieuwbeschrijving van *Thelocactus rinconensis* subsp. *hintonii*, afkomstig uit Nuevo Leon.

Het volgende nummer van dit tijdschrift [KuaS 48 - 3, maart 1197] brengt een artikel over *Tillandsia*'s, van W. Lössel. In de rubriek Taxonomie de nieuwbeschrijving van *Frailea buenekeri* subsp. *densispina*, door A. Hofacker & K. Herm. Tenslotte lezen we in dit nummer, dat de bekende mammillaria-kenner Werner Reppenhagen in november 1996 op 85-jarige leeftijd is overleden.

In het Mexicaanse **Cactaceas y succulentas mexicanas** [42 - 1, 1997] kunnen we een artikel lezen over de in-vitro-vermeerdering van de Peyote [*Lophophora williamsii*]. Een goed bericht voor junks, dunkt me. D. Martinez-Alvarado & A. Flores-Castorena hebben de cactusflora van de deelstaat Morelos geïnventariseerd en publiceren hun bevindingen.

In het Franstalige **Succulentés** [20 - 1, febr.1997] treffen we een interessant artikel over de flora van het eiland Socotra aan. Dit artikel is prachtig geïllustreerd met foto's van enorme stamsucculenten, zoals *Dorstenia gigas*, *Adenium obesum* ssp. *sokotranum* en *Dendrosicyos socotrana*. Een tweede uitgebreid artikel,

door M. Cornet, gaat over *Aloes*.

In het Amerikaanse **Cactus & Succulent Journal** [69 - 1, jan./febr. 1997] doet Charles Glass een poging om het hele circus rondom de ontdekking van *Geohintonia mexicana* en *Aztekium hintonii* te relativeren. Uit zijn verhaal blijkt, dat het bijkans onmogelijk is de groeiplaatsen van dit soort spectaculaire nieuwvondsten te beschermen.

Alweer een nieuwe mammillaria wordt voorgesteld door Fitz Maurice & Glass: *Mammillaria marcosii*, afkomstig uit het noordoosten van Guanajuato, Mexico. Een groot deel van dit nummer is verder gewijd aan allerlei aspecten van het enten.

IN MEMORIAM WERNER REPPENHAGEN

Op 12 november 1996 stierf op 85-jarige leeftijd Werner Reppenhagen, één van de allergrootste specialisten op het gebied van het geslacht Mammillaria.

Reppenhagen werd geboren in 1911 in Hamburg als zoon van een koopman en was voorbestemd om, net als zijn vader, koopman te worden. Maar gelukkig pakte dat anders uit. Al als kind hield hij van planten en vooral cactussen. Een op 10-jarige leeftijd gekregen mammillaria staat nu nog steeds in zijn verzameling. Zoals zovelen onder ons begon ook hij op de vensterbank. Via een misbruikt aquarium en een later van zijn vader gekregen kas, kon zijn hobby uitgroeien tot ongekende hoogte. Een begonnen opleiding op een handelsschool werd afgebroken voor een opleiding in de tuinderij/bloemisterij.

Na wat omzwervingen vestigde hij zich in 1931 in St. Veit, waar hij een tuinderij met bloemenwinkel begon. Na de oorlog ontstond in dezelfde plaats zijn nu wereldberoemde cactuscollectie.

Pas in 1959 vertrok hij naar Mexico voor de eerste van zijn uiteindelijk onge-

veer 30 reizen naar dit land. Alles bij elkaar verbleef hij enkele jaren tussen "zijn" planten in hun natuurlijke omgeving.

Hij was specialist op het gebied van het grote en geliefde geslacht Mammillaria en terecht werd een soort naar hem vernoemd: *Mammillaria reppenhagenii*.

Hij bezocht nagenoeg alle vindplaatsen, bestudeerde planten zorgvuldig en bezat een van de meest volledige verzamelingen van dit geslacht. Dit resulteerde uiteindelijk in 1991 in een schitterende tweedelige monografie: "Die Gattung Mammillaria". Hierin beschrijft hij meer dan 300 soorten en variëteiten, vaak aangevuld met gegevens over groeiomstandigheden op de vindplaatsen. Deze boeken zijn daarmee erg waardevol voor de mammillaria-liefhebber die planten succesvol in cultuur willen kweken.

Met Werner Reppenhagen is een weliswaar controversieel, maar uniek persoon van ons heengegaan. We zullen zijn vak-kennis op het gebied van de mammillaria's missen.

André van Zijlen

WELKE NAAM GEEF IK EEN SULCOREBUTIA?

Johan Pot

In 1993 berichtte ik over een database met gegevens over sulcorebutia's (Pot 1993). Het was toen nog een droom om ook afbeeldingen hierin op te nemen. De techniek maakte sindsdien snelle vorderingen. Momenteel werken Hugo Philips en ik aan een cd-rom, waarop inmiddels 1600 afbeeldingen zijn vastgelegd. Tijdens het samenstellen van de gegevens stuitte ik op het probleem van de naamgeving.

Hoewel ik als kind op een openbare lagere school zat, kon ik toch elke week rekenen op een uurtje bijbelse geschiedenis van de dominee. De man kon blijkbaar boeiend vertellen. Zo staat mij het verhaal nog goed bij, dat Adam opgedragen kreeg om alle dieren en planten een naam te geven. Adam noemde bijvoorbeeld de koe "koe", het varken "varken", enz. En zo kreeg ieder dier en plant precies de goede naam, wist de dominee te melden.

Dit is belangwekkend. We kunnen uit het verhaal afleiden, dat Adam Nederlands sprak, want hij gebruikte niet de woorden

"cow", "Kuh", "vache" of "vaca". Hoe zou hij sulcorebutia genoemd hebben?

Ook zal Adam de eerste en wellicht de enige mens geweest zijn, die alle planten en dieren gekend heeft. Helaas is hiervan geen schriftelijke neerslag bekend.

Ongetwijfeld zal Eva ook op de hoogte geweest zijn van op zijn minst een aantal namen. Daardoor konden zij en Adam communiceren over dieren en planten.

De dominee zal misschien bedoeld hebben, dat Adam soorten benoemde in plaats van afzonderlijke individuen. Dat zou de prestatie een nog hoger aanzien gegeven hebben. Want tegenwoordig blijkt dat voor een gewone sterveling een onmogelijke opgave.

Een werkgroep van de I.O.S. deed een poging helderheid in de naamgeving van cactussen te brengen. De resultaten deden nier en daar wat stof opwaaien. Nyffeler en Egli (1994) riepen de liefhebbers op om vooral maar de consensus-classificatie te erkennen. Het is de amateur immers niet

KK1801: Sulcorebutia tiraquensis, foto's van de schrijver

KK1801 x Weingartia sucrensii

gegeven de achterliggende gedachten te doorgronden.

Theunissen (1994) nam stelling tegen de werkwijze van deze groep. Vandenbroeck (1995) reageerde hierop door te wijzen op het liefhebbersaspect dat een objectieve benadering in de weg zou staan.

Het geslacht *Sulcorebutia* was door de werkgroep ondergebracht bij *Rebutia*. Ik was benieuwd naar de argumenten hiervoor en stelde daarom enkele vragen. De antwoorden waren verrassend.

Sulcorebutia was een schemergebied. Het was nog niet vast te stellen, of het als apart geslacht gehandhaafd zou moeten worden, dus werd het bij voorbaat ondergebracht bij *Rebutia*. Helderheid zou pas verkregen kunnen worden, als iemand een monografie over *Sulcorebutia* zou schrijven. Welke autoriteit zou zich hier nog aan willen wagen?

Ik mocht verder de activiteiten van de I.O.S.-werkgroep niet verwarren met de Cites Cactaceae Checklist van Dr. Hunt (1992). Toch gaven Nyffeler en Egli 30 soorten *rebutia*'s op in hun artikel, precies het aantal dat we vinden in de Checklist. Welk lid van de werkgroep kent deze soorten? Ik heb het niet willen vragen.

Tenslotte bleek mij, dat de amateur niet in staat is enige zinvolle bijdrage te leveren,

want niet alleen ontbreekt hem principieel de kennis, maar ook het instrumentarium om onderzoek te verrichten. Daarbij komt nog, dat de liefhebber alleen maar naar de verschillen tussen planten kijkt, terwijl de wetenschapper vooral de overeenkomsten zoekt. Ik dacht even aan *Sulcorebutia taratensis* en *canigueralii*, die door specialisten soms nauwelijks uit elkaar te houden zijn, maar door Hunt toch tot twee verschillende soorten (*Rebutia*) gerekend worden.

Is het aannemelijk te maken, dat *Rebutia* en *Sulcorebutia* uit dezelfde stamouders geëvolueerd zijn? *Rebutia margarethae* uit Noord Argentinië wordt wel genoemd als een intermediair, maar dan tussen de echte *rebutia*'s (Argentinië) en de 600 km noordelijker groeiende *Sulcorebutia steinbachii* (Cochabamba, Bolivia). De ten zuiden van Sucre gevonden *sulcorebutia*'s doen niet erg aan *Rebutia margarethae* denken. Ook zou *Sulcorebutia* sporadisch voorkomen in het gebied waar zij dan ontstaan zou zijn. Een directe verwantschap met *Rebutia margarethae* lijkt dan ook niet erg waarschijnlijk, maar is desondanks niet uit te sluiten volgens voorstanders van de consensus-classificatie.

Verwantschap zou misschien aan te tonen zijn met kruisbestuivingen. Ik heb een aan-

tal malen digitorebutia's gekruist met sulcorebutia's. De nakomelingen bij deze proeven lijken sprekend op de moederplant. Waarschijnlijk heeft het soortvreemde stuifmeel de moederplant gestimuleerd eigen stuifmeel te accepteren. De resultaten van deze zaiproeven suggereren naar mijn smaak geen nauwe verwantschap. Iets gunstiger leken de volgende proeven.

Een jaar of tien geleden kruiste ik een *Weingartia sucrensii* met twee verschillende sulcorebutia's. Ik hield aan deze proef twee plantjes over. Van de een was de vader *Sulcorebutia pasopayana*, van de andere *Sulcorebutia tiraquensis*. Nu streefde ik er naar nakomelingen van de tweede generatie op te kweken. Maar tussen de bloeitijd van de beide hybriden zat steeds twee weken. In 1996 had ik eindelijk succes. De zaailingen werden echter maar enkele weken oud.

Ik had bij het I.O.S.-lid geïnformeerd, hoe hij het begrip soort definieerde, opdat ik hun keuzen beter zou kunnen begrijpen. Ik moest me tevredenstellen met het antwoord, dat dit een moeilijke vraag was. Kenmerkend zal toch wel zijn, dat de individuen van een soort op natuurlijke wijze fertiele nakomelingen kunnen krijgen. Wie insecten vrij toegang verleent in zijn kas, zal ongetwijfeld heel wat zaadbessen aan zijn sulco's krijgen. Als ik gericht bestuif, heb ik ook steeds succes. Maar al meerdere keren heb ik geprobeerd selectief te kruisen. Dat bleek bij sulcorebutia's weinig resultaat op te leveren. Hoe moet ik nu begrijpen, dat onderling niet te bestuiven planten tot dezelfde soort horen? Interessant mag nog het volgende zijn. Niet ver van Sucre groeien *Sulcorebutia alba* en *Sulcorebutia frankiana* naast elkaar. Tussen de groeiplaatsen bevindt zich soms maar enkele meters. Waar de ene soort groeit, zal men de andere echter niet vinden. Kruisbestuivingen bij cultuurplanten brachten, zover mij bekend, nog nooit levensvatbare nakomelingen voort. Beide

soorten blijken nu *Rebutia canigueralii* te moeten heten!

In alle talen gebruikt men zelfstandige naamwoorden om dingen met overeenkomstige eigenschappen aan te geven, waardoor de communicatie zo zinnig mogelijk plaats kan vinden. Het geeft nog al eens misverstanden, als een aantal taxa met hetzelfde woord benoemd wordt. Kennissen spreken wel eens van de "cactussen" in mijn tuin, waarbij ze op sempervivums doelen. Zij herkennen blijkbaar geen verschillende taxa.

Stelt u zich een gesprek voor tussen twee sulcoliefhebbers, die het hebben over *Rebutia steinbachii*. De een heeft een *Sulcorebutia tiraquensis* in gedachten, terwijl de ander denkt aan een *Sulcorebutia verticillacantha*. Ik vrees voor een wereld van onbegrip. Kan het de bedoeling van de consensus-classificatie geweest zijn communicatiebelemmerend te werken? Natuurlijk niet. Men wilde slechts bevorderen, dat planten van verschillende populaties die tot één soort behoren ook dezelfde naam krijgen. Maar welk criterium lag daaraan ten grondslag?

Ik kan nog niet uit de voeten met de nieuwe nomenclatuur. Op de cd-rom gebruik ik daarom de van ouds gangbare namen ter wille van de communicatie, totdat ik een aanvaardbaar alternatief ontdek. Wilt u nadere informatie over deze cd-rom, dan kunt u contact opnemen.

Literatuur

- Hunt, D. (1992) - Cites Cactaceae Checklist.
Nyffeler, R.&Eggl, U. (1994) - Die Konsensusklassifikation der Kakteen. KuaS 45: 142-149.
Pot, J. (1993) - Sulcorebutia, enkele overwegingen. Succulenta 72, 116-122, 178-182.
Theunissen, S. (1994) - Enkele kritische noten bij de consensus van Hunt en Taylor. Succulenta 73: 219-223.
Vandenbroeck, F. (1995) - "Towards a new consensus". Succulenta 74: 26-27.

Gagarinstraat 17, 1562 TA Krommenie.

EEN MISKLEUN

Rob Bregman

Ik klim normaal niet zo snel in de pen maar na het lezen, of liever gezegd doorworstelen, van het artikel "De polyfylic van het geslacht *Echinocactus*" door Alexander B. Doweld (*Succulenta* december 1996) MOET ik wel. Hoewel ik het in principe toejuich dat nu eens iemand anders dan uit W. Europa of de USA zich met dit soort materie bezighoudt, hoort dit artikel naar mijn bescheiden mening niet in *Succulenta* thuis, en wel om twee redenen:

Ten eerste is het stuk volstrekt onleesbaar voor de doorsnee-abonnee op ons blad. Zelf begreep ik na drie keer lezen bepaalde passages nog niet, maar dat kan aan mij liggen of aan de slordige vertaling, waardoor een aantal termen en woorden onbegrijpelijk zijn geworden.

Ik noem zo maar een paar voorbeelden, zoals op pag. 269:

- "gefacetteerde cuticulastructuur".

Wat is dat?

- "typische soort".

Bedoeld wordt de type-soort van het geslacht *Echinocactus*, nl. *E. platyacanthus*.

- "ongedifferentieerde raphe".

De schrijver weet blijkbaar niet waar bij cactuszaden de raphe (= zaadnerf) zit. Bedoeld wordt de rugnaad van het zaad. De raphe bevindt zich aan de andere zijde (de buikzijde) van het zaad, maar dat bedoelt de schrijver kennelijk niet! De raphe is overigens bij de zaden van de meeste soorten niet of nauwelijks te herkennen.

En op pag. 271:

- "microphylum".

Deze term bestaat niet; bedoeld wordt de micropyle van het zaad, met andere woorden het zogenaamde "poortje", de opening waar tijdens de bloei de stuifmeelcel de zaadknop is binnengedrongen.

- "buitenste cuticula".

Ook dit is onjuist. Er is maar een cuticula (waslaagje op het zaadoppervlak). Wel kan de cuticula uit meerdere (chemische) bestanddelen bestaan. Bedoelt de schrijver hier misschien de buitenste cellaag van de zaadhuid? Ik weet het nu nog niet.

Mijn tweede bezwaar is eigenlijk veel belangrijker, namelijk dat de conclusies onjuist zijn. De schrijver constateert verschillen in zaadstructuur tussen de verschillende *Echinocactus*-soorten (dat is trouwens niks nieuws) en concludeert dan dat deze soorten geen natuurlijke eenheid vormen, met andere woorden niet allemaal van dezelfde oudergroep afstammen. Dat is een veel te snelle conclusie. Waarom is hier geen sprake van overgangsvormen van het ene naar het andere geslacht? De schrijver vindt dat *E. horizontalonius* het zaadtype heeft van *Pediocactus*, *Utahia* en *Navajoa*. Dat ben ik met hem eens maar dan kan *E. horizontalonius* toch voor hetzelfde geld een overgangsvorm zijn? En waarom is het "nieuwe" geslacht *Emorycactus* het vooroudergeslacht waaruit o.a. *Homalocephala* zou zijn voortgekomen? Hiervoor wordt geen enkel bewijs aangebracht. Ik geloof er ook niks van, te meer daar de zaden van *Homalocephala* zo mogelijk nog primitiever zijn dan die van *Emorycactus*.

Nee, de waargenomen variatie in zaadstructuur binnen het geslacht *Echinocactus* is m.i. een doodgewoon verschijnsel dat in praktisch elk plantengeslacht voorkomt. Zaden zijn voor fylogenetische studies uitermate belangrijk maar als de resultaten verkeerd worden geïnterpreteerd, ben je er nog niks mee opgeschoten.

Los van dit alles staat nog de vraag

of het opsplitsen van het geslacht Echinocactus in 3 nieuwe geslachten wel zo gewenst is. De meeste mensen zullen zeggen van niet, ook gezien de huidige trend in de cactussystematiek om het aantal geslachten nu juist te verminderen. Als men desondanks wil "splitten", zou het volgens mij verstandiger zijn geweest om soorten met eenzelfde zaadstructuur in ondergeslachten of secties te verenigen en niet in aparte geslachten. Hoe zouden ze bij de I.O.S. hierover denken? Ik weet bijna met zekerheid het antwoord al.

Sikkelstraat 48, 1097 ZG Amsterdam

Rob bedankt voor de correcties, mogen wij het volgende toevoegen:

De redactie kent geen 'doorsnee' abonnee. Zij denkt, dat het niveau van de belangstelling, die leden tonen, uiteenloopt van geen - tot vrijwel wetenschappelijke interesse en dat valt nu eenmaal niet onder één noemer te brengen. Zij probeert daarom ook 'voor elk wat wils' te brengen.

Over de belangstelling voor succulenten in Rusland hebben wij reeds eerder bericht en wel over het werk aan de basis. Het aangeboden manuscript over de resultaten van een studie op wetenschappelijk niveau sluit daarop aan. Opmerkingen, gemaakt op de voorjaarsvergadering in 1966, geven aan dat er ook leden zijn met interesse voor dit soort zaken.

Wij beseffen, dat publicatie van een dergelijk manuscript op kritiek stuit. Geleerden zijn het niet altijd eens. Ook taalkundig ligt de zaak niet eenvoudig als een stuk, door een Rus in het Engels wordt geschreven en door een Nederlands redactielid wordt terugvertaald. Of het moet volledig worden herschreven in vlekkeloos Nederlands, maar daar doe je de schrijver geen recht mee, of het moet zo goed mogelijk worden vertaald en dat is vaak te merken.

Wij kozen voor het laatste en daarbij voor een hogere kans op kritiek.

Een verdere overweging dit stuk te publiceren is gebaseerd op het feit, dat in Rusland nagenoeg geen (financiële) mogelijkheden tot publicatie zijn. Men moet elkaar wel eens helpen, nietwaar? Het is daar echt sukkelen! Zo hebben wij, na intensief overleg met de schrijver, toch tot publicatie besloten.

Vakjargon is, op alle niveaus, een moeilijke zaak. In het algemeen (en dat slaat dus niet op de heer Doweld alleen) wordt vaak teveel vakjargon gebruikt. Zo laten schrijvers na, door een meer beschrijvend taalgebruik, hun stukken voor een groter publiek toegankelijk te maken.

Conclusies, die in een stuk worden getrokken, zijn altijd voor rekening van de schrijver. Dat de redactie wellicht tot meer bescheiden conclusies zou zijn gekomen, doet niet ter zake. En of het een misleunen is, zal de geschiedenis moeten leren. Denk eens aan Galileo Galilei met z'n wereldbol. Deze vergelijking is waarschijnlijk wel wat teveel eer! Doch men weet maar nooit...

Joop van Alten

INHOUD

redactioneel

Ton Pullen	Hoe sterk is de eenzame fietser	98
Joop van Alten	Vertalingen uit het Spaans.....	101

hobby

Ton Pullen	Escobaria hesteri	99
Gerard de Lange	Lobivia elongata.....	100
Jan Essers	Verrassende afwijkingen bij Cleisto- cactus strausii.	102
Eric J.M. Piens	De kampioen is niet meer	104
Johan de Vries	Kan Tephrocactus floccosus in cultuur bloeien?	108
Geert Eerkens	Een Hylocereus species uit Suriname	112
Ben Zonneveld	Sempervivum arachnoideum	114
Ton Pullen	Een maatje te groot...? 15.....	118

botanisch

Francisco Carrera	Melocactus violaceus	121
Fritz Hochstätter	Pediocactus simpsonii ssp. idahoensis ssp. nova	124
W. Alsemgeest, R. Breg- man en R. Veldhuisen	Het geslacht Thelocactus 13. Thelocactus bicolor	128

hobbyist

Peter van der Puijl	Sukkelen met succulenten (slot)	132
---------------------	---------------------------------------	-----

informatief

Ludwig Bercht	Boekbespreking	135
Ton Pullen	Succulentennieuwtjes	136
Andre van Zuijlen	In memoriam Werner Reppenhagen	137
Johan Pot	Welke naam geef ik een Sulcorebutia?	139
Rob Bregman	Een miskleun	142

Bij de voorplaat: Opuntia's stelen vaak de show, zoals bij Miquihuana, Tamaulipas. Foto genomen op 11 mei 1993. J.van Alten

COLOFON

SUCCULENTA

IS HET TIJDSCHRIFT VAN
DE NEDERLANDS-
BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN
CACTUSSEN EN ANDERE
VETPLANTEN

Auteursrecht:

gehele of gedeeltelijke over-
name van artikelen is alleen
toegestaan na verkregen schrif-
telijke toestemming van auteur/
illustrator, alsmede onder dui-
delijke bronvermelding.

Redactiesecretariaat:

p.a. Mevr. J.M. Smit-Reesink,
Prins Willem-Alexanderlaan
104, 6721 AE Bennekom

Redactie:

J.van Alten
(hoofdredacteur)
C.A.L. Bercht
L.E. Groen
J.J. de Morree
A.B. Pullen
B.J.M. Zonneveld

Lay-out:

A.C.M. van Zuijlen

Druk:

Drukkerij van Spijk, Venlo en
Antwerpen.

**Inlichtingen over lidmaat-
schap en ontvangst van num-
mers; adreswijzigingen aan:**

**Inquiries about membership
and receipt of issues; adress
changes to:**

Ledenadministrateur
P. van der Laken,
Talingstraat 6,
2416 EL Alphen aan de Rijn.